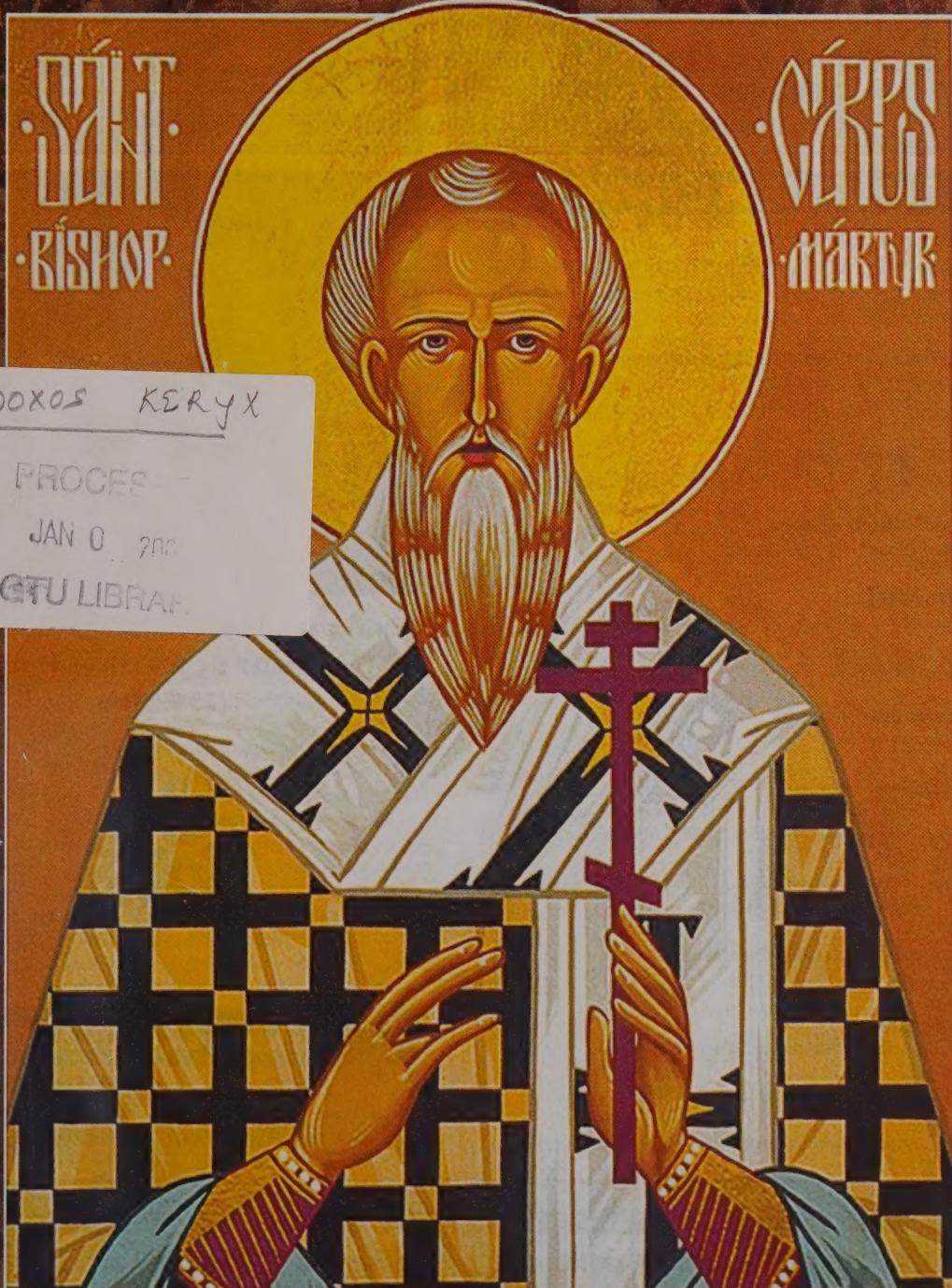

ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΚΗΡΥΞ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΙΕΡΑΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ ΘΥΑΤΕΙΡΩΝ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΒΡΕΤΑΝΙΑΣ
ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1964 • ΤΡΙΤΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ • ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ - ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2010 • ΑΡ. ΤΕΥΧΟΥΣ 264-265

ΟΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑΝ ΤΗΣ ΟΜΟΓΕΝΕΙΑΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΒΡΕΤΑΝΙΑΣ

5 Craven Hill, London W2 3EN • Telephone: 020-7723 4787 • Fax: 020-7224 9301

Website: www.thyateira.org.uk • e-mail: mail@thyateira.org.uk

ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΚΗΡΥΞ

ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1964

ΤΡΙΤΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΤΕΥΧΟΥΣ 264-265

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ-ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2010

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ £15

ΠΛΗΡΩΤΕΑ: GREEK ARCHDIOCESE OF
THYATEIRA AND GREAT BRITAIN

5 CRAVEN HILL, LONDON W2 3EN

TEL.: 020-7723 4787

FAX: 020-7224 9301

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Οικουμενικού Πατριάρχου:

3 .....Μήνυμα ημέρας περιβάλλοντος.

4 .....Καθαίρεσις.

Σεβασμιωτάτου Αρχιεπισκόπου κ. Γεργορίου:

4 .....Εγκύλιος έναρξης Νέας Σχολικής Χρονιάς 2010-2011.

6 .....Εγκύλιος 28ης Οκτωβρίου 1940.

Πρεσβ. Παύλου Γεργορίου:

7 .....Λόγος εις Χειροτονία εις Πρεσβύτερον.

Διακ. Σάββα Βασιλειάδη:

10 .....Χειροτονητήριος Λόγος.

Χάροι Μετρή:

12 .....Η Κοινότητα Αγίου Ιωάννου Βαπτιστή Βορείου Λονδίνου.

20 .....Επαφές Σεβασμιωτάτου.

Oecoumenical Patriarch:

22 .....Encyclical for the Day of the Environment.

Archbishop Gregorios:

23 .....Some Reflections on Orthodox - Anglican Relations.

25 .....Address on the occasion of the Visit of the Lord Mayor of Westminster.

27 .....Address on the occasion of Deacon Justin Garrett's ordination to the priesthood.

Archimandrite Vassilios Papavassiliou:

28 .....The Exaltation of the Cross.

Gregory Baker:

29 .....Address of Welcome to Leyland Church.

30 .....His Eminence Archbishop Gregorios' Diary.

32 .....Φωτογραφίες εκ των Εγκατίνων του Ναού του Leyland.

ORTHODOX HERALD

OFFICIAL PUBLICATION OF THE ARCHDIOCESE

OF THYATEIRA AND GREAT BRITAIN

5 CRAVEN HILL, LONDON W2 3EN

TEL.: 020-7723 4787

FAX: 020-7224 9301

YEARLY CONTRIBUTION £15

PAYABLE TO: GREEK ARCHDIOCESE OF

THYATEIRA AND GREAT BRITAIN

First Published 1964

Third Period

September - October 2010

No.: 264-265

Έκ της έπισκεψεως της Λόρδου Δημάρχου
Westminster εις τόν Οίκον Θυατείρων

(23.9.2010).

Εικών εξωφύλλου

Ο Άγιος Κάρπος,
Επίσκοπος Θυατείρων

ΠΑΡΑΚΑΛΕΙΣΘΕ Ν' ΑΝΑΝΕΩΣΕΤΕ ΤΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΣΑΣ ΣΤΟΝ ΟΡΘΟΔΟΞΟ ΚΗΡΥΚΑ
ΟΙ ΕΠΙΤΑΓΕΣ ΣΑΣ ΣΤΟ ΟΝΟΜΑ MONO: GREEK ARCHDIOCESE OF THYATEIRA AND GREAT BRITAIN

Άριθμ. Πρωτ. 828

**+ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΣ
ΕΛΕΩΙ ΘΕΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ ΝΕΑΣ ΡΩΜΗΣ
ΚΑΙ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ
ΠΑΝΤΙ ΤΩΙ ΠΛΗΡΩΜΑΤΙ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΧΑΡΙΝ ΚΑΙ ΕΙΡΗΝΗΝ
ΠΑΡΑ ΤΟΥ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΥ ΠΑΣΗΣ ΤΗΣ ΚΤΙΣΕΩΣ ΚΥΡΙΟΥ
ΚΑΙ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ**

Τεκνά ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

Ο μακαριστός προκάτοχος ἡμῶν ἀοιδόμοις Πατριάρχης Δημήτριος ἔχων πλήρη ἐπίγνωση τῆς κριτικής τῆς περιβαλλοντικής κρίσεως, καθώς καὶ τῆς εὐθύνης τῆς Ἔκκλησίας διά τὴν ἄμεσον καὶ ἀπό τελεσματικήν ἀντιπετώπισή της, ἐξέδωκε πρό δύο καὶ πλέον δεκαετιῶν τὴν πρώτην ἐπίσημον ἐγκύρωλιν διά τὴν διαφύλαξιν τοῦ φυσικοῦ περιβάλλοντος. Ἡ ἐγκύρωλις ἐκείνη, διά τῆς ὅποιας ἡ Μήτρα Ἔκκλησία καθιέρωσεν ἐπισήμως τὸν α' Σεπτεμβρίου, ἀρχήν τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἑτού, ὡς ἡμέραν προσευχῆς διά τὴν προστασίαν τοῦ περιβάλλοντος, ἀποτυθύνετο πρός τὸ πλήρωμα τῆς Ἔκκλησίας εἰς ὅλα τὰ μῆκη καὶ πλάτη τῆς γῆς.

Οπως μὲ διορατικότητα εἶχεν ἐπισημάνει τότε ἡ Ἔκκλησία μας, ἡ σημασία τοῦ εὐχαριστιακοῦ καὶ ἀσκητικοῦ ἥθους τῆς παραδόσεώς μας ἀναδεικνύεται ὡς μεγίστη καὶ κρίσιμος προσωπική συνεισφορά εἰς τὸν καλόν καὶ πανανθρώπινον ἄγωνα τῆς προστασίας τοῦ φυσικοῦ περιβάλλοντος, ὡς Θείας Κτίσεως καὶ οὐντικής κληρονομίας Σημερινού, μεσούστης μᾶς ἀνεψιανήν προηγουμένου οἰκονομικῆς κρίσεως, ἡ ἀνθρωπότης δοκιμάζεται πολλαῖς. Ἡ δοκιμασία δύως αἵτη δέν ἀφορᾷ μόνον εἰς τάς προσωπικάς δυσκολίας ἐνός ἐκάστου ἐξ ἡμῶν, ἀλλά εἰς τὴν ἀνθρωπότητα συνολικῶς ὡς κοινωνίαν, συμπεριφοράν καὶ ἀντίληψιν διά τὸν περιβάλλοντα κόσμον καὶ ιεράχρησιν ἀξιῶν καὶ προτεραιοτήτων.

Εἶναι σημαντικόν, ἡ παρούσα θλιβερά οἰκονομική κρίσις νά ἀποτελέσῃ ἔναντιμα διά τὴν πολυθρυλουμένην καὶ ἀπολύτως ἀναγκαίαν στροφήν πρός τὴν περιβαλλοντικῶς βιώσιμον ἀνάπτυξιν. Πρός ἐκείνο τὸ πρότυπον δηλαδή τῆς οἰκονομικῆς καὶ κοινωνικῆς πολιτικῆς, ἡ ὅποια θέτει ὡς βάσιν τό περιβάλλον καὶ δχι τό ἀνεξέλεγκτον οἰκονομικόν κέρδος. Ἄς ἀναλογισθῶμεν ὅλοι οἱ ἐπί παραδείγματι τί δύναται νά συμβῇ εἰς κράτη, τά ὅποια σημερινον πλήττονται ἔντονως ἐκ τῆς οἰκονομικῆς κρίσεως

καὶ πενίας, ὅπως ἡ Ἑλλάς, ἡ ὅποια διαθέτει ταυτοχρόνως ἔξαιρετικόν φυσικόν πλούτον: μοναδικά οἰκοσυστήματα, σπάνια εἰδή χλωρίδος καὶ πανίδος καὶ φυσικούς πόρους, ὡραιότατα τοπία, ἀφθονον ἥλιον καὶ ἀνεμον. Έάν τά οἰκοσυστήματα ὑποβαθμισθοῦν καὶ ἐκλείψουν, οἱ φυσικοὶ πόροι ἔξαντληθοῦν καὶ τά τοπία καταστραφοῦν, ἐνῷ ἐκ τῆς κλιματικῆς ἀλλαγῆς προκύψουν ἀπρόβλεπται καιρικαὶ συνθήκαι, ποιά θά είναι ἡ βάσις καὶ τό οἰκονομικόν μέλλον τῶν κρατῶν αὐτῶν καὶ συνολικῶς τοῦ πλανήτου;

Ἐκτιμῶμεν, λοιπόν, διτά τόρα καθίσταται ἀδήριτος ἡ ἀνάγκη διά τὴν συνάρθρωσιν κοινωνικῶν συνανιέσεων καὶ πολιτικῶν πρωτοβουλιῶν, ὡστε νά καταστή δυνατή ἡ στροφή πρός μίαν ὁδόν ἀειφορίας καὶ οἰκολογικῶς βιωσίμου ἀναπτύξεως.

Διά τὴν Ὁρθόδοξον Ἔκκλησίαν μας, ἡ προστασία τοῦ περιβάλλοντος, ὡς θείας καὶ «καλῆς λίαν» κτίσεως, ἀποτελεῖ μεγίστην εὐθύνην διά τὸν ἀνθρωπον, ἀνεξαρτήτως τῶν ὑλικῶν ἡ οἰκονομικῶν ὡφελειῶν τάς ὅποιας δύναται νά ἀποφέρῃ. Η ἄμεσος διασύνδεσης τῆς θεοοδότου ὑποχρεώσεως καὶ ἐντολῆς «ἔργαζεθαι καὶ φυλάσσειν» με κάθε πτυχήν τῆς συγχρόνου ζωῆς, ἀποτελεῖ τὴν μόνην ὁδὸν διά τὴν ἀρμονικήν συνύπαρξην μέ έκαστον στοιχείον τῆς κτίσεως καὶ μέ το σύνολον τοῦ φυσικοῦ κόσμου ἐν γένει.

Καλοῦμεν λοιπὸν πάντας, ἀδελφοί καὶ τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά, εἰς τὸν τιτάνειον ἀλλ' ὅμως δύκαιον ἀγῶνα διά τόν μετριασμόν τῆς περιβαλλοντικῆς κρίσεως καὶ τὴν ἀποτροπήν τῶν χειροτέρων ἐκ τῶν ἐπιτώσεων αὐτῆς, μέ ἀπώτερον σκοπόν τὴν ἐναρμόνισην τοῦ προσωπικοῦ ἀλλά καὶ τοῦ συλλογικοῦ μας τρόπου ζωῆς καὶ σκέψεως μέ τάς ἀπαιτήσεις διαβιώσεως καὶ διατηρήσεως τῶν τῶν φυσικῶν οἰκοσυστημάτων καὶ ἐνός ἐκάστου ἐκ τῶν εἰδῶν χλωρίδος καὶ πανίδος, δούν καὶ τοῦ σύμπαντος κόσμου ὡς ἐνιαίου καὶ ἀδαιμόνου συνόλου.

βι' Σεπτεμβρίου α'

Ἐγκύρωλις ἀγαθοῦ ἡ Χειρῶν ἀνεγέρει
Φεραντό μαί διάσηρος φρός θεον ὥκειν f.

ΚΑΘΑΙΡΕΣΙΣ

Άριθμ. Πρωτ. 1051

Αποφάσει της Αγίας και Ιερᾶς Συνόδου, σεπτή δ' έντολή της Α. Θ. Παναγιότητος, τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου, γνωρίζω τῇ ύμετέρᾳ Σεβασμιότητι, ὅτι ἐκ τῶν κληρικῶν τῆς Ιερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Κρήτης Ἀρχιμανδρίτης Θεοφάνης Λεμονάκης καθυπεβλήθη ὑπὸ τῆς Ιερᾶς Ἐπαρχιακῆς Συνόδου τῆς ἐν Κρήτῃ Ἔκκλησίας τῇ ἐσχάτῃ ποινῇ τῆς

καθαιρέσεις καὶ ἐπανήχθη εἰς τάς τάξεις τῶν λαϊκῶν.

Τὴν κανονικὴν ἀπόφασιν ταύτην ἀνακοινώμενος καὶ τῇ ύμετέρᾳ Σεβασμιότητι, πρός ἐνημέρωσαν, καὶ διαβιβάζων αὐτῇ τὸν ἀδελφικὸν χαιρετισμὸν τοῦ Παναγιωτάτου Πατριάρχου ἡμῶν, διατελῶ μετά σεβασμοῦ καὶ τῆς ἐν Κυρίῳ ἀγάπης.

Ἐν τοῖς Πατριαρχείοις, τῇ 13ῃ Ὀκτωβρίου 2010

**Ἀρχιμανδρίτης Ἐλπιδοφόρος Λαμπρονιάδης
Ἄρχιγραμματεύς**

Έναρξη Νέας Σχολικής Χρονιάς 2010-2011

**Αγαπητοί μας Συνεργάτες καὶ τέκνα εν
Κυρίῳ αγαπητά,**

Με το ἀνοιγμα των Σχολείων απευθύνω θερμόν και εγκάρδιο χαιρετισμό στα παιδιά, τους Γονείς και τους Δασκάλους και όλους εκείνους οι οποίοι διοικούν και φροντίζουν για την ομαλή και απόδοσκοπή λειτουργία των Σχολείων. Τα σχολεία είναι γνωστά σαν Νηπιαγωγεία, Δημοτικά, Γυμνάσια, Κολλέγια, Τεχνικές Σχολές και Πανεπιστήμια. Μέσα στις αίθουσές τους συγκεντρώνονται παιδιά και νέοι για να σπουδάσουν, να μάθουν για την ζωή και για τον θάνατο, την επιστήμη, την ιστορία του ανθρώπου, και τα επιτεύγματά του. Τα παιδιά μαθαίνουν να γράφουν, να διαβάζουν, να μετρούν, να κάμνουν λογαριασμούς, να λύνουν προβλήματα και να μελετούν το μεγαλείο της φύσεως, της γῆς του ουρανού, της θάλασσας και προπάντων των ανθρώπων. Τα σχολεία καλλιεργούν την φιλία, την φιλοπατρία και την αλληλεγγύη. Στα Σχολεία μαθαίνει ο άνθρωπος για τον Δημιουργό του, για τους νόμους του Θεού και τους νόμους των ανθρώπων. Η γνώση είναι απέραντη και η παιδεία δεν έχει τέλος. Από την μέρα που θα γεννηθούμε μέχρι την ημέρα που θα φύγουμε από τον κόσμο αυτό μαθαίνουμε, θέλουμε να ξέρουμε τί γίνεται γύρω μας και μέσα μας. Σήμερα υπάρχει το σύνθημα «η δια βίου μάθηση και παιδεία». Γι' αυτό οι

αρχαίοι ἔλεγαν «ο προστιθείς γνώσιν, προστιθείς ἀλγητα». Η γνώση είναι συμφυτή με τον ἀνθρωπο. Γι' αυτό και η Εκκλησία από την ἰδρυσή της εδίδασκε την παιδεία και την επροστάτευε με την αυθεντία της. Τα ιερά βιβλία της Εκκλησίας είναι γεμάτα από γνώση και εισάγουν τον ἀνθρωπο στα μυστήρια του Θεού και της Δημιουργίας Του. Εμείς συνεχίζουμε αυτήν την παράδοση, προσφέρουμε δηλαδή σαν Εκκλησία, Παιδεία και Γνώση στα παιδιά μας, σέ όλους τους πιστούς συνεχώς προσφέρουμε την διδασκαλία του Χριστού, διδάσκουμε την πίστιν εις τον Ενα και Αληθινόν Θεόν, «και ὃν απέστειλεν Ιησούν Χριστόν».

Είμαι βέβαιος ότι και φέτος όλοι οι Γονείς θα στείλουν τα παιδιά τους στα υπάρχοντα Ελληνικά Σχολεία. Θέλω να υπενθυμίσω ότι στο Λονδίνο, η Ορθόδοξη Αρχιεπισκοπή μας διαθέτει δύο Ημερήσια Σχολεία, το Ελληνικό Δημοτικό, Γυμνάσιο και Λύκειο, που ἰδρυσεν και συντηρεί η Ελληνική Πολιτεία, και το Ελληνορθόδοξο Ομολογιακό Σχολείο «Άγιος Κυπριανός» που ιδρύθη πριν δέκα χρόνια, συντηρείται από το Βρετανικό δημόσιο και λειτουργεί στην περιοχή Croydon Νοτίου Λονδίνου. Εκτός από τα δύο αυτά Ημερήσια Σχολεία, υπάρχουν πολλά Νυχτερινά και Σαββατιανά Σχολεία διασκορπισμένα στην περιοχή του Μείζονος Λονδίνου και εκτός Λονδίνου, όπου υπάρχουν Ελληνορθόδοξες

Εκκλησίες. Αναφέρω αυτά ενδεικτικά για να τονίσω την σπουδαιότητα του Σχολείου και να συστήσω αυτά τα πνευματικά φυτώρια που ίδουσαν τα τελευταία εξήντα και πλέον χρόνια οι μετανάστες και τα συνεχίζουν με τον ίδιο ζήλον οι νεώτεροι. Οι Εκπαιδευτικοί Σύλλογοι και οι Οργανώσεις που ασχολούνται με την Παιδεία μαζί με την Εκκλησία μας, κάμνουν ένα μεγάλο, σπουδαί, ιερό έργο, για την αγωγή για την κατά Θεό ανατροφή των παιδιών μας. Γι' αυτό να τα υποστηρίζετε, να τα βοηθάτε, και προπαντός να στέλνετε σ' αυτά τα παιδιά και τα εγγόνια σας. Υπενθυμίζω ότι

η Βρετανική Πολιτεία ξοδεύει κάθε χρόνο πολλά δισεκατομμύρια λίρες για την παιδεία και υποστηρίζει επίσης και τα δικά μας τα ημερήσια τα Νυκτερινά. Η Ελληνική και Κυπριακή Πολιτεία προσφέρουν χρήματα, σχολικά βιβλία και δασκάλους στα Σχολεία της Αποδημίας. Οι κατά τόπους Κοινοτικές Εκκλησίες μας απόκτησαν σχολικά κτίρια και ανάλογες αιμούσες για να φιλοξενούν τα παιδιά μας γιατί δύο γνωρίζουμε την αξία και την σπουδαιότητα του Σχολείου. Όπου υπάρχει Άγια Τράπεζα πρέπει να υπάρχει και Σχολική Τράπεζα για να βοηθά και να συμπληρώνει η μία την άλλη και να εκπαιδεύεται κατά τον δυνατόν καλύτερον τρόπο η Νέα Γενεά, τα παιδιά, η Νεολαία και οι αγέννητοι Ορθόδοξοι Χριστιανοί. Θέλω επίσης να συμβουλεύσω τους Γονείς να φροντίζουν για την καλή εκπαίδευση των παιδιών τους, όχι μόνον να τα στέλλουν στα Ημερήσια Σχολεία του Κράτους, αλλά να τα ενθαρρύνουν να φοιτούν στα πανεπιστήμια, για να παίρνουν τα ανάλογα πνευματικά και επιστημονικά εφόδια που είναι χρήσιμα και γι' αυτούς και για την κοινωνία που ζούμε. Μην ξεχνάμε επίσης ότι η Οικογένεια είναι το καλύτερο και το ιερότερο Σχολείο, γι' αυτό με πολλή φροντίδα και στοργή και σοφία να ανατρέψετε τα παιδιά σας, στα οποία να εμφυσήσετε τον φόβο του Θεού, τον σεβασμόν προς τους μεγαλυτέρους, και τους Άρχοντες, τους Κληρικούς και τους δασκάλους. Να τα

Στιγμιότυπον ἐκ τοῦ Ἀγιασμοῦ νέας σχολικῆς περιόδου εἰς τό ήμερήσιον διμολογιακόν Ὁρθόδοξον Δημοτικόν Σχολεῖον «Ο Άγιος Κυπριανός».

παίρνετε στην Εκκλησία από βρέφη για να συνηθήσουν την προσευχή και την σ θεία Λατρεία της Ορθόδοξης Εκκλησίας μας. Γιατί χωρίς την πίστη στον Θεό, χωρίς τον σεβασμό προς τα θεία, χωρίς την φιλοπατρία, την εργασία και την εντιμότητα, όλη η άλλη παιδεία και γνώση είναι επικίνδυνη και άχοηστη και βλαβερή. Οι μητέρες και οι πατέρες να αφιερώνετε περισσότερο χρόνο για τα παιδιά σας. Ε τοι θα γίνετε μεγάλοι οδηγοί και παραδείγματα λαμπρά για τα παιδιά σας και την Κοινωνία μέσα στην οποία ζούμε όλοι μας.

Κλείνοντας αυτό το γράμμα με την ευκαιρία του ανοίγματος των Σχολείων, θέλω να ευχηθώ σε όλους καλή και ευλογημένη την Νέα Σχολική Χρονιά 2010-2011. Ο Κύριος ημών Ιησούς Χριστός, ο Δάσκαλος και Παιδαγωγός του Ανθρωπίνου Γένους, να ευλογεί τα έργα σας, η Παναγία Θεοτόκος, η Μάνα πάντων των Χριστιανών, να επισκιάζει με την σκέπη Της μικρούς και μεγάλους για να συνεχίσουμε τα ιερά έργα μας και τούτη την σχολική χρονιά, προσεύχομαι για σας και διατελώ μετά θερμών ευχών και της εν Κυρίῳ αγάπης και τιμῆς.

Λονδίνο, Σεπτέμβριος 2010

τοίλυτσαν και Μ.Β φημένως

Ο Αρχιεπίσκοπος Θυατείων
& Μεγάλης Βρετανίας Γρηγόριος

**ΕΠΚΥΚΛΙΟΣ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΘΥΑΤΕΙΡΩΝ
ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΒΡΕΤΑΝΙΑΣ κ. ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ**

Η 28^η ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1940

Αγαπητοί Ομογενείς,

Ο ανά την Υφήλιον Ελληνισμός, όπως κάθε χρόνο, εορτάζει και φέτος, με την δέουσα μεγαλοπρέπεια και χαρά και με συναισθήματα δικαιολογημένης υπερηφάνειας, την ιστορική επέτειο της 28ης Οκτωβρίου 1940. Εφέτος μάλιστα, συμπληρώνονται εβδομήντα συναπτά έτη από τότε που η μικρή και φαινομενικά ανήμηρο Ελλάδα είχε αντιτάξει, έμπρακτα και επιτυχώς και νικηφόρα, την συνείδηση του ιστορικού της παρελθόντος μπροστά στις ορδές του ιταλικού φασισμού. Εμείς λοιπόν όλοι, που συναποτελούμε το Γένος των Ελλήνων, έχουμε ιερό χρέος όχι μονάχα να πανηγυρίσουμε και να αναπέμψουμε διθυραμβικούς αίνους για τα απαράμιλλα εκείνα πρωικά κατορθώματα των μαχητών της Πίνδου και της Βορείου Ηπείρου, αλλά και να ενσκύψουμε ευλαβικά στην χρυσή εκείνη δέλτο της πρόσφατης ιστορίας μας και να αρυσθούμε μαθήματα ηθικής αντοχής και αγωνιστικότητας και εθνικού χρέους υπέρ των σημερινών εστιών της Φυλής.

Εμείς, που ζήσαμε έστω και μακρόθεν την ιστορική εκείνη περίοδο, ίδιαίτερα στην Κύπρο, θυμούμαστε μέχρι τούτη την ώρα έντονα τον ενθουσιασμό και την επίδραση που είχε στον Ελληνισμό της 28 Οκτωβρίου 1940. Θαυμάζει κανείς και συγκινείται βαθύτατα, γιατί μέσα στη δύνη του Δευτέρου Παγκοσμίου Πολέμου, όπου η χιτλερική Ήγεμονία είχε απλώσει τα πλοκάμια της καταλυτικά σ' όλη την Ευρώπη, οι Έλληνες ομόφωνα αντιστάθηκαν στους νεοβαρβάρους. Με επικεφαλής τον τότε Κυβερνήτη της Ελλάδος στρατηγόν Ιωάννη Μεταξά βροντοφώναξαν το θρυλικό μεγάλο ΟΧΙ και εκάλεσαν τους απανταχού της γης διασκορπισμένους Έλληνες να αντιδράσουν, να πολεμήσουν και να βοηθήσουν με όλη τους τη δύναμη την Πατρίδα. Η ενότητα που επικράτησε σ' όλους τους Έλληνες, η πίστη που επρυτάνευσε στην ψυχή του Λαού και των Αρχόντων και η ομοψυχία της πγέτιδος τάξης της χώρας, είχαν σαν αποτέλεσμα το Έπος του Σαράντα.

Υστερα από εβδομήντα χρόνια από τότε, η Ελλάδα επούλωσε και ξεπέρασε τα δεινά της Κατοχής, αναγεννήθηκε από τις συμφορές, αναπτύχθηκε και έγινε μέλος όλων των Διεθνών Οργανισμών και της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αυτής της μεγάλης Πρωτότυπης Κοινοπολιτείας, όπως είναι η Ευρωπαϊκή Ένωση με τα

27 Μέλη-Κράτη της.

Τα τελευταία 50 χρόνια η Μεγαλόνησος Κύπρος ανακρηφθηκε Ανεξάρτητη Δημοκρατία και πριν μερικά χρόνια έγινε ισότιμο Μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης παρά τα δεινά που της επεσώρευσε η Τουρκική Εισβολή του 1974 με τον ξεριζωμό εκατοντάδων χιλιάδων παιδών της από τις πατρογονικές τους εστίες και την διαίρεση της Νήσου.

Με αυτά τα δεδομένα γιορτάζουμε και φέτος το Έπος του Σαράντα, το οποίο τόσες δάφνες και επαίνους εχάρισε στην Ελλάδα. Γι' αυτό αντί να μεμψιμοιρούμε συνεχώς και να βλέπουμε όλα τα πράγματα μαύρα και σκοτεινά, θα πρέπει από βάθους καρδίας και με όλη την ψυχή μας να δοξολογήσουμε τον εν Τριάδι Δεδοξασμένο Θεό για όλα αυτά τα θαυμαστά και επίζηλα επιτεύγματα. Να μνημονεύσουμε μετά σεβασμού και αγάπης τους Ήρωες και τους Δημιουργούς του Έπους του Σαράντα και να ευχαριστήσουμε καθηκόντως όλους εκείνους, οι οποίοι εργάζονται για το καλό της Πατρίδος και, παρά τα εμπόδια και τις ποικιλώνυμες δυσκολίες, συνεχίζουν οι Άρχοντες και ο Λαός με θάρρος, υπομονή, σοφία και ελπιδοφόρα την προσφορά τους για την πρόοδο, την ειρήνη και την ευτυχία της Ελλάδος και της Κύπρου. Οι προσευχές όλων μας τους συνοδεύουν στις προσπάθειες και τους ειρηνικούς τους αγώνες για την Πατρίδα. Ολόψυχα δε ευχόμαστε δίκαιη και σύντομη επίλυση του προβλήματος της Κύπρου για την ειρήνη, την πρόοδο, την ευημερία και την συνεργασία των Λαών της περιοχής, της Ευρώπης και ολόκληρης της Οικουμένης.

Όπως κάθε χρόνο, έτσι και φέτος, στους Ιερούς μας Ναούς θα τελεσθούν Δοξολογίες και πάνδημα μνημόσυνα για τους Ήρωες του Έπους του Σαράντα και πανηγυρικούς εορτασμούς σε όλα τα Ελληνικά μας Σχολεία, τους Συλλόγους και τις Οργανώσεις της Ομογένειας.

Ευχόμενοι δε σε όλους και όλες σας υγεία και την επιστασία του Αγίου Θεού στα έργα σας, διατελούμε μετά πολλής εν Κυρίω αγάπης και θερμών ευχών.

Λονδίνο, Οκτώβριος 2010

Επίκυκλος Σεβασμιώτατος Αρχιεπισκόπου Θυατείρων και Μεγάλης Βρετανίας Γρηγόριος

ο Αρχιεπίσκοπος Θυατείρων
και Μεγάλης Βρετανίας Γρηγόριος

Λόγος για την εις Πρεσβύτερον Χειροτονία

Κυριακή 12 Σεπτεμβρίου 2010, Ι. Ναός Αγ. Ιωάννου του Βαπτιστού, Β. Λονδίνο

π. Παύλος Γρηγορίου

«Εἶπεν ο Κύριος* Ο φιλών πατέρα ἡ μητέρα υπέρ εμέ, οὐκ ἔστι μου ἀξιος* καὶ ο φιλών υἱόν ἡ θυγατέρα υπέρ εμέ, οὐκ ἔστι μου ἀξιος. Καὶ ος ου λαμβάνει τὸν σταυρὸν αὐτού, καὶ ακολουθεῖ ὡπίσω μου, οὐκ ἔστι μου ἀξιος». (Ματθ. 10, 37)

**Σεβασμιώτατε Αρχιεπίσκοπε Θυατείρων & Μ. Βρετανίας κ. Γρηγόριε,
Σεβαστόν Ιερατείον,
Ευσεβές πλήρωμα της Εκκλησίας,**

Τα λόγια αυτά του Κυρίου μας, συναντάμε στο κατά Ματθαίον Ευαγγέλιον, το οποίον είθισται να αναγιγνώσκεται κατά την Κυριακήν των Αγίων Πάντων, αλλά και κατά την κατανυκτικότατην ακολουθίαν της Κουράς των Μοναχών όταν αυτοί καλούνται, απαρνησάμενοι άπαντα, με πίστη ακράδαντον, να ακολουθήσουν, αίρωντας το Σταυρόν της αυταπαρνήσεως, τον Κύριόν μας Ιησούν Χριστόν. Σήμερον, αυτή την πλήρη χάριτος θείας, αγία και φρικτή στιγμή δια την ευτέλειάν μου, καλούμαι από την Αγίαν μας Εκκλησία να δεχθώ, αναξίως, τον δεύτερον βαθμόν της Ιερωσύνης, δια των τιμίων Σας χειρών, και ταπεινά μεν, σθεναρά δε, να διακονήσω το λογικό ποίμνιον, που θα μου εμπιστευθή ο Αρχιποίμην Χριστός. Εγώ, όμως, δεν θα βαδίσω μόνος αυτόν τον δύσβατον δρόμον. Στο πλευρό μου, συνοδοιπόρος και συναίρουσα το βάρος του Σταυρού της Ιερωσύνης που αναλαμβάνω, ως άλλος Κυρηναίος, θα είναι, θεία οικονομία και παραχωρήσει, η πολυαγαπημένη σύζυγός μου, και εις το εξής Πρεσβυτέρα Άννα! Μολονότι δεν θεωρώ καθόλου τον εαυτόν μου ικανόν να αναλάβῃ αυτό το ιερό φορτίο της ευθύνης της κατά Χριστόν προκοπής και σωτηρίας των ανθρώπων, ο Θεός, εκτός της Χάριτός Του, που «αναπληρώνει τα ελλείποντα», μου προσφέρει

και την ευλογημένη επικουρεία της συζύγου μου, Άννας, η οποία, άχρι του νυν, στάθηκε δίπλα μου, αρωγός και συναντιλλήπτωρ μου, και μοιράστηκε μαζί μου τις χαρές, αλλά και τις δοκιμασίες της ζωής μου. «Ἄρατε τὸν ζυγὸν μου εφ' υμάς, καὶ μάθετε απ' εμού, ὅτι πράος εἰμί» (Ματθ.11, 29) και σε αυτή, τη γεμάτη φιλευσπλαχνία και φιλανθρωπία πραότητα του Χριστού, μαζί με την ανιδιοτελή συμπαράσταση της συζύγου μου, προσβλέπω τούτην την ιερή ώρα.

Σεβασμιώτατες,

σήμερον, διά της τιμίας Σας δεξιάς, μου χαρίζεται μυστηριακώς, εκ Πνεύματος Αγίου, ο δεύτερος βαθμός της Ιερωσύνης, ο του Πρεσβυτέρου. Όπως λέγει ο Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος, στους ανυπέρβλητους Λόγους του, περί Ιερωσύνης, «Η Ιερωσύνη είναι μέγιστη απόδειξη της αγάπης μας προς το Χριστό! Έτσι, λοιπόν, ο Ιωάννης ο Ευαγγελιστής, καταγράφει την, σημαντικότατη διά εμάς, στιχομυθία του Ιησού με τον Πέτρο κατακλείοντας, «Κύριε, σοι πάντα οίδας* συ γινώσκεις ότι φιλώ σε. Λέγει αυτώ ο Ιησούς* Βόσκε τα πρόβατά μου». Η διαποίμανσις και το ανύστακτο ενδιαφέρον διά τη λογική ποίμνη του Κυρίου μας, είναι εις εκ των ουσιαστικότερων σκοπών, που δικαιολογεί το χάρισμα της Ιερωσύνης μας. Είναι αυτό για το οποίον προσεύχομαι στο Θεό, και παρακαλώ θερμώς την Υμετέρα Σεβασμιότητα δια το αυτό, με πίστη και θέρμη, ζήλο και αυταπάρνηση συνάμα, να διακονώ και να οδηγώ τις ψυχές των ανθρώπων σε λιμένες σωτηρίους και λυτρωτικούς. Θα αιτούμαι αδιαλείπτως τη Χάρη του Θεού, που μου απονέμεται χαρισματικά τούτη την ιερή στιγμή, καθώς επίσης και την πνευματική αρωγή και ποδηγεσία Υμών,

Σεβασμιώτατε Γέροντα, όπως και των προσφιλών Πατέρων του Ιερού μας Ναού, ώστε να βαδίζω με ακρίβεια στα χνάρια του Σταυρωθέντος και Αναστάντος Χριστού, κηρύττοντάς Τον και εμπνεούντάς Τον, στις ψυχές των ανθρώπων, που σήμερα, περισσότερο από ποτέ, διψούν για σωστικά νάματα και λαχταρούν τη βαθύτερη δικαίωση της ζωής τους!

Οφείλω να ομολογήσω πως η σκέψη και μόνο, ότι θα ιερουργώ, εγώ ο «έσχατος πάντων των ανθρώπων», τα Μυστήρια του Θεού, μου δημιουργούσε, πάντοτε, μία βαθύτατη αίσθηση υπαρξιακής πληρότητος και δικαίωσης της παρουσίας μου σε αυτόν εδώ τον κόσμο. Αυτός, άλλωστε, είναι ο λόγος, που, αφ' ενός μεν η κλήσις του Θεού, αφ' ετέρου δε, η ευλογημένη συγκυρία να σχετιστώ με το τετιμημένο Σας πρόσωπο, με ώθηση να λάβω την απόφαση, να ακολουθήσω αυτό τον ανηφορικό και δύσκολο δρόμο της ιερωσύνης. Στο μυαλό μου είναι αποσαφηνισμένο ότι η ιερωσύνη δεν είναι διάκριση, δεν είναι τιμή, με την κοσμική έννοια του όρου, δεν είναι επαγγελματική διέξοδος, αλλά σταυρική πορεία εντός του κόσμου, εφ' όρου ζωής, σύμφωνα και με το ευαγγελικό «στενή και τεθλιψμένη η οδός η φέρουσα εις την ζωήν» (Ματθ. 7, 13). Όμως, καθώς λέγει και ο Άγιος Γρηγόριος ο Θεολόγος, «Πόσαι μοι πανηγύρεις καθ' έκαστον των του Χριστού μυστηρίων! Ων απάντων κεφάλαιον εν, η εμή τελείωσις και ανάπλασις, και η προς τον πρώτον Αδάμ επάνοδος». Και αυτό, με κάνει να ελπίζω, πως διακονώντας την Εκκλησίαν μας, ταυτόχρονα έχουμε την ασύλληπτη ευλογία, πάντα ως πρόκληση και ζητούμενο, να ανοικοδομούμε την ψυχήν μας προς όφελός μας. Σε καμία περίπτωση ιδιοτελώς και συμφεροντολογικώς, αλλά αντιθέτως, στη βάση που θεμελιώνει ο Άγιος Νικόδημος ο Αγιορείτης στο Συμβουλευτικόν Εγχειρίδιόν του, «Δού συν Θεώ, ότι σε υπέμνησα ποίαι είναι αι πνευματικαί

Στιγμιότυπον ἐκ τῆς χειροτονίας εἰς πρεσβύτερον τοῦ Διακόνου Παύλου Γρηγορίου.

ηδοναί του νοός⁷ λοιπόν εντρύφα ταύτας και πάσῃ δυνάμει απολάμβανε⁸ ουδενός έχεις τον κατηγορούντα, η εμποδίζοντα, μάλλον δε πολλούς έξεις τους επαινούντας, και παρακινούντας σε». Και όπως λέγει και πάλι ο Ιερός Χρυσόστομος, η ιερωσύνη ασκείται μεν επί της Γης, αλλά ανήκει στην τάξη των επουρανίων. Τούτο δε, είναι εύλογο, διότι την ιερωσύνη δεν την καθίδρυσε ούτε άνθρωπος, ούτε άγγελος, ούτε αρχάγγελος, ούτε κάποια άλλη κτιστή δύναμη, αλλά ο ίδιος ο Παράκλητος, και αν και ναι μεν η ιερατική διακονία ασκείται από σαρκικά όντα, την καθιστά τέτοια, ώστε να φαίνεται ότι ασκείται από Αγγέλους.

Βαδίζει λοιπόν η αναξιότης μου, με φόβο, το δρόμο αυτό, χαράσσοντας στην καρδία της, την ευχή, όπως, ποτέ να μην εξοικειωθή και να ίσταται εφησυχασμένη ενώπιόν του ιερού Θυσιαστηρίου, αλλά πάντοτε με ιερό δέος να λειτουργεί των Αχράντων Μυστηρίων, και φυσικά, με δεδομένη την αίσθηση της αμαρτωλότητός της! Κατά νου μου έρχονται την ιερήν αυτήν ώραν, τα, πλήρη λυρικότητος, αλλά και πραγματικότητος, λόγια, που αναγινώσκουμε κάθε φορά πριν την Θεία Μεταλήψη, «Εν ταῖς λαμπρότησι των Αγίων σου, πως εισελεύσομαι ο ανάξιος; εάν γαρ τολμήσω

συνεισελθείν εις τον νυμφώνα, ο χιτών με ελέγχει, ότι ουκ ἔστι του γάμου, και δέσμιος εκβαλούμαι υπό των Αγγέλων. Καθάρισον Κύριε, τον ρύπον της ψυχής μου, και σώσον με ως φιλάνθρωπος».

Επιβεβλημένον καθήκον κατά το έθος, με υποχρεώνει να εκφράσω άπειρες ευχαριστίες σε όσους συνέβαλλαν καθ' οιονδήποτε τρόπο, ώστε να φτάσω προ των πυλών του Θυσιαστηρίου και να εισέλθω, Λειτουργός, μετ' ολίγον, στη χαρά του Κυρίου μας. Κατ' αρχάς στη σεβαστή σαρκική μητέρα μου, δια το δρόμο που μου υπέδειξε με τη σοφία, τη σοφρωσύνη και τις δύσκολες επιλογές της, και κατά δευτέρον στην εξ' αγχιστείας μητέρα μου, την πεθερά μου, για την άφθονη ανιδιοτελή αγάπη και εμπιστοσύνη που μου προσφέρει απλόχερα μαζί με την μονάκριβη κόρη της. Οπωσδήποτε, στην αγαπημένη μου γιαγιά που ξεπέρασε όλες τις δυσκολίες της, προκειμένου να βρίσκεται εδώ, σήμερα, με την άγαπημένη αδελφή της, και να μοιράζονται αυτή τη μεγάλη χαρά μαζί μου. Στον πολυαγαπημένο παππού μας, που έφυγε πρόσφατα για να συναντήσει τον γιο του τον αγαπημένο μας Γιώργο, που, ειλικρινά, νοιώθω συνεχώς την παρουσία τους σήμερα, οδηγούς μου και πρεσβευτές στο Θεό. Σον δίδυμο αδελφό μου Σάββα που με την βαθύτατη και ουσιαστική αγάπη του, με στηρίζει σε αυτό το δρόμο προς την Ιερωσύνη. Ακόμη, στον εν Αθήναις πνευματικό μου πατέρα, Αρχιμανδρίτη Δημήτριο Καλημέρη, στον Ιερατικώς Προϊστάμενον του Ναού μας, Αρχιμανδρίτη Σεραφείμ για τις πατρικές συμβουλές, τις

υποδείξεις του, αλλά, κυρίως, για την αδελφική του αγάπη και εμπιστοσύνη, καθώς και στον συνεφημέριο Πατέρα Ανδρέα για τη στήριξη και τη βοήθειά του. Τέλος, απευθύνοντας τις ευχαριστίες μου στο πρόσωπο του Επιτίμου Καθηγητού της Θεολογικής Σχολής Αθηνών και Προεδρου της Εταιρείας των Φίλων του Λαού, κυρίου Νικολάου Μπρατσιώτου με τον οποίον είχα την ευλογία να συνεργαστώ και να τον συμβουλευτώ πάνω από 9 χρόνια, δε λησμονώ να ευχαριστήσω τον Πρόεδρο της Κοινότητός μας κύριο Καλλή και εις το πρόσωπόν του, όλα τα στελέχη και τους συνεργάτες μας, άνδρες και γυναίκες για την υγιή και ευχάριστη καθημερινή συμμετοχή τους στο έργο της Κοινότητος και του Ναού μας. Εν κατακλείδι, ευχαριστώ εκ βάθους καρδίας, όλους όσους χαίρονται με τη χαρά μου, αιτούμενος δε παρά πάντων την οφειλομένην συγγνώμην, για τα κενά που μπορεί κατά καιρούς να δημιούργησα με τη συμπεριφορά μου.

Σε Εσάς Σεβασμιώτατε Ποιμενάρχα, με μία λέξη, χρεωστώ το ευ ζην και τη διά βίου υπακοήν και αφοσίωσην, και δι Υμών, εις αυτήν ταύτην την Αγίαν μας Εκκλησίαν.

Περαίνοντας λοιπόν, τις σκόρπιες, λόγω δέους, αλλά ειλικρινείς σκέψεις μου, παραδίδομαι, ψυχή τε και σώματι, τούτη την φρικτή ώρα, εις την πανσθενουργόν Χάριν του Θεού και εις τας τετιμημένας χείρας Υμών, και με συστολή καρδίας αναφωνώ, «Ιδού ο δούλος Κυρίου, γένοιτό μοι κατά το ρήμα σου!»

Λονδίνο, 12 Σεπτεμβρίου 2010

Στιγμιότυπα ἐκ τῆς χειροτονίας τοῦ Σάββα Βασιλειάδη εἰς διάκονον.

ΧΕΙΡΟΤΟΝΗΤΗΡΙΟΣ ΛΟΓΟΣ

Χειροτονία σε Διάκονο του Σάββα Βασιλειάδη

Τρίτη 14 Σεπτεμβρίου 2010, Ι. Ναός του Τιμίου Σταυρού

& του Αρχαγγέλου Μιχήλ, Β. Λονδίνο

Σεβασμιώτατε Αρχιεπίσκοπε Θυατείρων και Μεγάλης Βρετανίας κ. Γρηγόριε, Σεβαστό Πρεσβυτέριο, Ευλαβέστατοι Διάκονοι, Ευσεβέστατε Λαέ του Θεού.

Αυτήν την μεγάλη ημέρα που εορτάζεται από την Ορθοδοξία η Ύψωση του Τιμίου Σταυρού, η ελαχιστότητά μου καλείται να δεχθεί τον πρώτο βαθμό της ιερωσύνης με αυξημένα τα συναισθήματα του φόβου του Θεού αλλά και της χαράς και του δέους που με κατακλύζουν ενώπιον της χειροτονίας μου. Καλούμαι να υπηρετήσω ως Διάκονος την Βιβλική Αρχιεπισκοπή Θυατείρων και Μεγάλης Βρετανίας. Αισθάνομαι βαθειά ευγνωμοσύνη για αυτή την τιμή και αποδέχομαι ταπεινά την ευθύνη να ενδυώ την πανοπλία του Χριστού, όπως λέει ο Απόστολος Παύλος, και να ταχθώ στον αγώνα της προσφοράς προς τους συνανθρώπους.

Γνωρίζω πως το έργο της Διακονίας είναι δύσκολο και πως αν ο Κληρικός δεν φέρει νωπά τα σημάδια του μαρτυρίου, δεν είναι δυνατόν να φθάσει στην Ανάσταση. Ο ρόλος και η παρουσία των διακόνων εμφανίζεται από την Αποστολική Εποχή. Πρώτος, ο Πρωτομάρτυρας Στέφανος, άνδρας «πλήρης πίστεως και Πνεύματος Αγίου» κλήθηκε από τους Αγίους Αποστόλους να διακονεί το λαό του Θεού, τους πρώτους Χριστιανούς. Ακολούθησαν ο Φιλιππός, ο Πρόχορος, ο Τίμωνας και άλλοι, οι οποίοι σύμφωνα με το ρήμα του Ιησού ότι «ούτις τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἔλθε διακονηθήναι, ἀλλὰ διακονῆσαι καὶ δοῦναι τὴν ψυχὴν αὐτῷ λύτρον ἀντὶ πολλῶν», αναγνώριζαν στα πρόσωπα των συνανθρώπων τους τον Χριστό και Αυτόν υπηρετούσαν. Στον δύσκολο αυτόν αγώνα παρακαλώ τον Πολυέλαιο Θεό μας να με στηρίζει πνευματικά και ιθικά ώστε να γίνω καλός και δημιουργικός Διάκονός Του.

Από παιδί ένιαθα πως υπήρχε γύρω μου μία πραγματικότητα, την οποία ζούσα όταν η μητέρα μας ενεφυσούσε σε εμένα και στον διδυμό αδελφό μου τις Αξίες και το Μεγαλείο του Χριστού και της Ορθοδοξίας. Όμως δεν εγνώριζα τότε πως αυτή η πραγματικότητα κατέκλυζε βαθμιαία την ύπαρξη μου. Δεν είχα αντιληφθεί πως την ανέπνεα, κυκλοφορούσε στο αίμα μου και μου έδινε ζωή. Οι σπουδές μου στον χώρο της Κλινικής Διαιτολογίας με έφεραν πολλές φορές κοντά στον άνθρωπο που νοσεί και πονά. Η ενασχόληση μου με την Βιοστατιστική και την Ψυχομετρία με παρακίνησε στην διαρκή αναζήτηση των παραμέτρων που επηρεάζουν την ανθρώπινη ζωή και την ποιότητά της. Αναζήτωντας πληρέστερες απαντήσεις και αισθανόμενος την Θεία Παρουσία σε κάθε πτυχή της ανθρώπινης ζωής, επέλεξα να συνεχίσω την αναζήτησή μου στον χώρο της Θεολογίας. Σπουδάζοντας Θεολογία, η οποία αποτελεί

την μητέρα των επιστημών και πλούσια πηγή γνώσης, διαπίστωσα πως η σπουδή των επιστημών από μόνη της δεν απαντά στις βαθύτερες υπαρξιακές μας αναζητήσεις αλλά αντίθετα δημιουργεί ακόμα μεγαλύτερα ερωτηματικά. Με την καθοδήγηση του Πνευματικού μου και άλλων Πνευματικών Πατέρων, βίωσα το μεγαλείο πίσω από τα λόγια του Ιερού Χρυσοστόμου όταν έλεγε «Μην στέκεσαι μακριά από την Εκκλησία, τίποτα δεν είναι πιο δυνατό από αυτήν. Η ελπίδα σου, η σωτηρία σου και το καταφύγιό σου είναι η Εκκλησία. Αυτή είναι πιο ψηλά από τον ουρανό και πιο πλατιά από τη γη. Είναι η ίδια μας η ζωή. Είναι το νερό που δεν στερεύει. Είμαστε εμείς. Ο Χριστός. Είμαστε όλοι».

Τότε, με την δική Σας συμβολή Σεβασμιώτατε, άρχισε να μεγαλώνει μέσα μου ένα δένδρο. Το δένδρο του πόθου για την Εκκλησία. Έβγαλε ρίζες οι οποίες έγιναν ένα με την ψυχή μου. Έβγαλε άνθη τα οποία δεν μπορούν να μαραθούν. Πολλαπλασιάζονται διαρκώς. Αυτά τα άνθη θέλω να μοιραστώ με όλους. Αυτή την ανθισμένη πίστη, Τον Χριστό που Ανασταίνεται μέσα στην ψυχή του κάθε ενός από εμάς. Και το μόνο δώρο που μας ζητά είναι να Του χαρίσουμε τις αμαρτίες μας. Τα λάθη και τα πάθη μας. Να τα πάρει στους ώμους του και να μας αφήσει καθαρούς. Γι' αυτό, κρατώ πάντα ζωντανή στην συνειδητή μου την μεγάλη αλήθεια ότι οι κληρικοί, συνεπείς προς την κλίση τους πρέπει να ασκούνται στις αρετές και να αναδεικνύονται κάθε ημέρα μάρτυρες Ιησού Χριστού «έως εσχάτου της γης». Η εντολή προς τους Αποστόλους «πορευόμενοι δὲ κηρύσσετε λέγοντες ὅτι Ἡγγικεν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν, ἀσθενοῦντας θεραπεύετε, λεπροὺς καθαρίζετε, νεκροὺς ἐγέρετε, δαιμονία ἐκβάλλετε· δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν δότε», περικλείει τον ορισμό της Διακονίας.

Για να προσφέρω ταπεινά αυτήν την υπηρεσία είμαι σήμερα ενώπιον Σας, και για την διαδρομή μου μέχρι εδώ, θα μου επιτρέψετε να ευχαριστήσω κάποιους ανθρώπους από τους οποίους πολλαπλώς ευεργετήθηκα.

Ευχαριστίες και Απέραντη Ευγνωμοσύνη απευθύνω Σεβασμιώτατε πρωτίστως προς Εσάς που με πατρική στοργή και αγάπη αγκαλιάζετε εμένα και την σύζυγό μου, και με την ευλογία σας με χειροτονείτε Διάκονο. Μου συμπαρασταθήκατε, αισθάνομαι, σαν πραγματικός πατέρας και θα παραδειγματίζομαι πάντοτε από την βαθειά σας αφοσίωση στην Εκκλησία του Χριστού.

Ευχαριστώ τον Πνευματικό μου Πατέρα Δημήτριο Καλημέρη, Αρχιμανδρίτη του Ναού του Αγίου Μελετίου στην Αθήνα, ο οποίος με την σοφία και την αρετή του όχι μόνο με στήριξη πνευματικά αλλά και μου διδάξε

τον Λειτουργικό χαρακτήρα της Διακονίας.

Ευχαριστώ τον Πατέρα Εφραίμ τον Σιμωνοπετρίη, Αρχιμανδρίτη και Οικονόμο του Ιερού Μετοχίου Αναλήψεως Βύρωνος της Ιεράς Μονής Σίμωνος Πέτρας του Αγίου Όρους, ο οποίος αφύπνισε μέσα μου την νηπική διάσταση της Ιεραπικής Κλίσης και του Πνευματικού Αγώνα.

Ευχαριστώ τον Πατέρα Γρηγόριο Χαρίτο, Πρεσβύτερο του Ναού του Αγίου Δημητρίου Βύρωνος, ο οποίος με τις πολύτιμες συμβουλές και την δημιουργικότητά του αποτέλεσε για μένα φωτεινό παραδειγμάτων άγγαμου κληρικού, πλήρως αφιερωμένου στο έργο της σωτηρίας.

Ευχαριστώ τον Πατέρα Σεραφείμ Παπαθανασίου, Αρχιμανδρίτη και Ιεραπικώς Προϊστάμενο του Ναού του Αγίου Ιωάννου του Βαπτιστού ο οποίος με τη βαθειά θεολογική του παιδεία, την αγάπη και το δέος του έναντι της μυστηριακής ζωής της Εκκλησίας, ενεθάρρυνε με σοφία την απόφασή μου.

Ευχαριστώ τον Πατέρα Ανδρέα Χατζησαββή, Πρωτοπρεσβύτερο και Εφημέριο του Ναού του Αγίου Ιωάννου του Βαπτιστού, ο οποίος με την παραδειγματική αφοσίωσή του στο έργο της στρατευμένης Εκκλησίας, ενίσχυσε την αγάπη μου για την Ιερωσύνη.

Ευχαριστώ τον διδυμο άδελφο μου, Πατέρα Πιαύλο, Πρεσβύτερο του Ναού του Αγίου Ιωάννου του Βαπτιστού ο οποίος υπήρξε για εμένα πρόδρομος στην Ιερωσύνη.

Ευχαριστώ τους ευλαβείς και φιλόξενους ιερείς «πῆς κοινόπτος ταύτης καὶ πάντων τῶν συνελθόντων ἐν τῇ ἱερᾶ μυσταγωγίᾳ ταῦτη».

Ευχαριστώ την μητέρα μου Μαρία Βασιλειάδην. Μία μητέρα η οποία με απέραντη αγάπη και σοφία αλλά και με το προσωπικό της παράδειγμα με μεγάλωσε και με γαλούχησε με αξίες και ιδιανικά. Μία μητέρα που με κάνει να αισθάνομαι υπερήφανος για την καταγωγή μου και ευγνώμων για την πρόσδοτο μου ως άνθρωπος και ως Χριστιανός. Μία μητέρα που η συμβολή της ήταν το εφαλτήριο της σημερινής παρουσίας μου εδώ. Της ζητώ Συγγνώμη για όσες φορές την πένεσα.

Ευχαριστώ την πολύτιμη σύζυγό μου Ναταλία, που χωρίς την συγκατάθεση και παρότρυνσή της, δεν γνωρίζω αν θα είχα αξιωθεί να βρίσκομαι σήμερα εδώ. Με πολλές και αθόρυβες θυσίες όχι μόνο περιέβαλλε με αγάπη και χαρά την απόφασή μου για Ιερωσύνη, αλλά και με ακολούθησε στην πόλη του Λονδίνου όπου αποφάσισα να προσφέρω τις υπηρεσίες μου, αφήνοντας πίσω της την οικογένειά της.

Ευχαριστώ τους γονείς της συζύγου μου και καλούς Χριστιανούς, Σαμψών και Ευθυμία οι οποίοι στήριξαν όλες μας τις αποφάσεις και μας ενεθάρρυναν. Τους ευχαριστώ και για την υπέροχη σύζυγό μου την οποία ανέθρεψαν με ιθική και αγάπη.

Ευχαριστώ την οικογενειακή μας φίλη Μόσχα Βοϊβόντα, η οποία όχι μόνο πλειστάκις με συμβούλευσε σε καίρια θεολογικά ζητήματα ως συνεπής θεολόγος, αλλά και στήριξε εμένα και τη σύζυγό μου ποικιλοτρόπως.

Ευχαριστώ τον κεκοιμημένο, σωματικώς απόντα

αλλά αενάως στο πλευρό μου, αδελφό της μητρός μου Γεώργιο Βασιλειάδη, υπόδειγμα Ορθοδόξου Χριστιανού, ο οποίος με μύση ενεργά στο Λειτουργικό κομμάτι της πόστης μας και με οδήγησε σε ένα προσκύνημα, σταθμό για τη ζωή μου, στο Άγιον Όρος.

Ευχαριστώ τον κεκοιμημένο παππού μου Σάββα, του οποίου η φιλάνθρωπη ζωή, το ταπεινό φρόνημα και η καλωσύνη υπήρξαν παραδειγματικά. Ακόμη και η στιγμή που άφησε αυτόν τον κόσμο πριν κάποιους μήνες, ήταν ένδοξη, γεμάτη αγάπη Χριστού.

Ευχαριστώ την Γιαγιά μου Θεώνη της οποίας ο τακτικός εκκλησιασμός, η τήρηση των νηστειών, η θρησκευτική συνέπεια και η βαθειά πίστη αποτελούν παράδειγμα προς μίμηση.

Ευχαριστώ την Θεία μου Ευανθία αλλά και τον κεκοιμημένο σύζυγό της, Παναγιώτη, οι οποίοι πολλαχώς με εστήριξαν με βαθειά αγάπη σε αυτή μου τη διαδρομή.

Εξαιρέτως θα ήθελα να ευχαριστήσω τον αξιότιμο Καθηγητή της Θεολογικής Σχολής Αθηνών κ. Νικόλαο Μπρατσούπη, ο οποίος υπήρξε στη ζωή μου ηθικός στυλοβάτης και οδηγός και αγκάλιασε με μεγάλη αγάπη την απόφασή μου, και τον οποίο τιμώ ιδιαίτερα.

Ευχαριστώ, επίσης, τον αδελφικό μου φίλο και συνεργάτη μου στα θέματα της Βιοστατιστικής και της Ψυχομετρίας, Βασίλειο Τσαλίκη, ο οποίος παρόλο που θα επωμιστεί πλέον το μεγαλύτερο φορτίο των ειλημμένων εργασιών μας, με στήριξη ιδιαίτερα στην απόδρασή μου.

Σύγουρα υπήρξαν και πολλοί άλλοι άνθρωποι οι οποίοι με ποικίλους τρόπους επέδρασαν θετικά στη ζωή και την απόφασή μου, τους οποίους αδυνατώ χάριν χρόνου να αναφέρω σήμερα αλλά ευχαριστώ εγκαρδίως και ευγνωμονώ εις το διηνέκες.

Στην αφετηρία της νέας μου ζωής επικαλούμαι την προστασία και καθοδήγηση του επικεφαλής των ουρανίων στρατιών Αρχιστρατήγου Μιχαήλ, που χαριτώνει με την παρουσία του τον Ιερό αυτόν Ναό, για την επίτευξη της εντολής «στώμεν καλώς», ώστε μαζί με την αγία ευχή Σας, Σεβασμιώτατε, να με αναδείξει ο Κύριος άξιο υπηρέτη του Ιερού Θυσιαστηρίου Του.

Ζητώ επίσης, ταπεινά, την ευχή των Σεβαστών Πατέρων, και όλων των παρευρισκομένων σαγαπητών εν Χριστώ αδελφών ώστε να με ενδυναμώνει ο Κύριος στον αγώνα προς τον Γολγοθά και την Ανάσταση Του.

Κύριε Ιησού Χριστέ, αυτό που δεν μπορώ να επιτύχω όρθιος, κάνε με να το επιτυχάνω γονατιστός. Αυτό που δεν μπορεί να επιτύχει ο λόγος μου, χάριζέ το σαν καρπό μιας ταπεινής και σιωπηλής διακονίας. Σου εμπιστεύμαι, Κύριε, το σώμα μου και την ψυχή μου, την θέλησή μου, τα συναισθήματά μου, τον λόγο της ύπαρξής μου. Δεν θέλω να κρατήσω τίποτα που να μην Σου ανήκει και που δεν βρίσκεται σε συμφωνία με το Θέλημά Σου.

Κύριε, στήριξέ με στην προσπάθεια απάρηνης του εαυτού μου και αξιώσε με να ταυτιστώ απόλυτα με την ουσία της εντολής Σου: «γίνε ιερεύς μου».

Αμήν.

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΙΩΑΝΝΗ ΒΑΠΤΙΣΤΗ ΣΤΗΝ ΠΕΡΙΟΧΗ HORNSEY-HARRINGEY ΒΟΡΕΙΟΥ ΛΟΝΔΙΝΟΥ

(Συνέχεια από το προηγούμενο τεύχος)
του Χάρη Μεττή

Τα Ελληνικά Παροικιακά Σχολεία στις μέρες μας έχουν το εξαιρετικό προνόμιο-σε σύγκριση με εκείνα που λειτουργούν σαν παλαιότερα- να επανδρώνονται όχι μονάχα από προσωντούχο επιτόπιο προσωπικό, αλλά και από εκπαιδευτικούς είτε αποσπασμένους απ' ευθείας από τα αντίστοιχα Υπουργεία Παιδείας της Ελλάδος και της Κύπρου, είτε, στην περίπτωση της Κύπρου, από επιτόπιο διδασκαλικό προσωπικό επιχορηγούμενο από το Υπουργείο Παιδείας της Κύπρου. Και το γεγονός αυτό συμβάλλει, χωρίς αμφιβολία όχι μονάχα στην οικονομική ανάστα των τοπικών Εκκλησιαστικών Κοινοτήτων και των μη Εκκλησιαστικών Εκπαιδευτικών Οργανώσεων, αλλά κυρίως στην ουσιαστική αναβάθμιση του παρεχόμενου στα Σχολεία αυτά εκπαιδευτικού και πολιτιστικού έργου. Αυτό, όμως, δεν συνέβαινε, δυστυχώς, πάντοτε όσο αφορά την παροχή στα διαφορά Σχολεία της Ομογένειας δασκάλων αποσπασμένων από την Ελλάδα ή την Κύπρο.

Και αυτό μας οδηγεί στη δεύτερη, και πολύ πιο σοβαρή παρατήρηση, την οποία θεωρούμε σκόπιμο να κάνουμε εδώ: Πρόκειται, συγκεκριμένα, για την εμφανή απουσία δασκάλων της Κυπριακής Εκπαιδευτικής Αποστολής από τα Ελληνικά Σχολεία που λειτουργούν σαν παλαιότερα την αιγίδα των τοπικών Εκκλησιαστικών Επιτροπών. Και τούτο οφείλεται αποκλειστικά στο γεγονός ότι και τότε και για πολλά χρόνια αργότερα υπήρχε πάγια η ανεδαφική πολιτική των κυβερνώντων την Κύπρο να αρνούνται κατηγορηματικά την ενίσχυση των Σχολείων που υπάγονταν στο Κεντρικό Εκπαιδευτικό Συμβούλιο της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Θυατείρων με την διάτρητη δικαιολογία ότι δήθεν τα Σχολεία της Εκκλησίας διέθεταν, και μάλιστα με πλεόνασμα, τον υλικό πλούτο για τη συντήρηση των Σχολείων τους!

Παραθέτουμε, λοιπόν, εδώ δύο σχετικές με το θέμα αυτό επιστολές του Αρχιμανδρίτη Λεόντιου Αριστοτέλους, προτού ακόμα η Κοινότητα του Αγίου Ιωάννη του Βαπτιστή μετακινηθεί από την περιοχή του Caledonian-Holloway στη σημερινή της διεύθυνση, παρόλο που και ο γράφων είχα προσωπική εμπειρία της ανεδαφικής, για να μην πω αντιεκκλησιαστικής εκείνης πολιτικής των τότε κυβερνώντων την Κύπρο όταν διεύθυνα το Ελληνικό Σχολείο του Τιμίου Σταυρού και Αρχαγγέλου Μιχαήλ HENDON Βορειοδυτικού Λονδίνου την ίδια ακριβώς περίοδο που γράφτηκε η δεύτερη από τις πιο κάτω επιστολές του Λεόντιου. Αμφότερες δε οι επιστολές αυτές απευθύνθηκαν προς το Κεντρικό Εκπαιδευτικό Συμβούλιο της Αρχιεπισκοπής, το οποίο προσπαθούσε τότε να ελέγχει την λειτουργία των Ελληνικών Σχολείων που υπάγονταν

στη δικαιοδοσία των κατά τόπους Ιερών Ναών της Αρχιεπισκοπής και αναγνώριζαν την αυθεντία της στο θέμα αυτό.

Προτού, όμως, τις παραθέσουμε, θα πρέπει να κάνουμε μια μικρή παρέκβαση: Όταν ο Μητροπολίτης, ακόμα, και μετέπειτα Αρχιεπίσκοπος Θυατείρων Αθηναγόρας Κοκκινάκης ίδρυσε το Κεντρικό Εκπαιδευτικό Συμβούλιο ως ένα από τους βασικούς στόχους της Αρχιερατείας του, με πρώτο Γραμματέα και Σύμβουλο του τον γράφοντα, το Ταμείο της Μητροπόλεως το οποίο φέρει εντελώς άδειο. Επειδή, μάλιστα, πίστευε ότι καθήκον του Κ.Ε.Σ. ήταν, μεταξύ άλλων, και η ενίσχυση των οικονομικά αδύνατων Κοινοτήτων της Αρχιεπισκοπής, αλλά και η οργάνωση του Γραφείου του Κ.Ε.Σ. (ο γράφων πρόσφερα τις υπηρεσίες μου εντελώς δωρεάν), θεώρησε σκόπιμο να ζητήσει ένα συμβολικό ποσοστό από τα εισπραττόμενα

Ο Αγιογράφος του Ι. Ναού κ. Ελευθέριος Φουλίδης με τους Γεώργιο Καλλή και Χάρη Μεττή.

δίδακτρα, και συγκεκριμένα πέντε σελίνια (5/-), δηλαδή ένα τέταρτο της λίρας. Να, λοιπόν, την απάντηση του Διευθυντή του παλαιού Ελληνικού Σχολείου του Αγίου Ιωάννη Βαπτιστή, Αρχιμανδρίτη Λεόντιου Αριστοτέλους στην σχετική επιστολή του Ταμία του ΚΕΣ:

«ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓΙΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΒΑΠΤΙΣΤΟΥ ST. CLEMENTS STREET, ST. JOHN THE BAPTIST ARUNDEL SQUARE, GREEK ORTHODOX CHURCH LONDON, N.7.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΟΥΣΚΑΣ: Πρόεδρος
Ν. Ι. ΧΑΤΖΗΠΑΤΕ ΡΑΣ: Αντιπρόεδρος

Τ. ΜΙΚΕΛΛΙΔΗΣ: Γραμματεύς
Χ. ΚΥΡΚΙΔΗΣ: Ταμίας

ΙΕΡΑΤ. ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ
Αρχ. Λ. Αριστοτέλους

Προς τον Ταμίαν του Κ.Ε.Σ.

Αρχιεπισκοπήν Θυατείρων & Μ.Β.

ΕΝΤΑΥΘΑ

29 Φεβρουαρίου 1968

Αξιότιμε Κύριε,

Ελήφθη προ δύο ημερών επιστολή σας υπό ημερομ. 5 Φεβρουαρίου, δι' ης καλούμεθα να καταβάλωμεν εις το Κ.Ε.Σ. 5/- (πέντε σελίνια) κατά μαθητήν.

Επιθυμώ να σας πληροφορήσω, διτι ο προκάτοχός μου (δηλαδή ο Αρχιμανδρίτης Νικηφόρος Κυκκώτης) δεν εισέπραξε κατά την εγγραφήν των μαθητών τα δικαιώματα του Κ.Ε.Σ., αι δε εισπράξεις από τα δίδακτρα των μαθητών μετά μεγάλης δυσκολίας καλύπτουν τους μισθούς των διδασκάλων. Όθεν λυπούμεθα, διότι κατά το τρέχον σχολικόν έτος δεν θα δυνηθώμεν να καταβάλωμεν το

Η πρόεδρος της Βοηθητικής Αδελφότητος κα. Γεωργία Αναστασίου με τον Χάρη Μεττή.

αιτούμενον ποσόν. Σημειώσατε επει πλέον, ότι μόλις τώρα καταρτίζεται Σχολική Εφορεία εις την Κοινότητά μας.

Μετ' ευχών
(υπογραφή Ιδιόχειρος)
Λ. Αριστοτέλους
Ιερατ. Προϊστάμενος.

Όμως, αντίθετα, υπάρχει και το ακόλουθο ιδιόχειρο σημείωμα του προκατόχου του Λεόντιου Αριστοτέλους ως Προϊσταμένου της Κοινότητος, Αρχιμανδρίτη Νικηφόρου Κυκκώτη, με ημερομηνία 10 Αυγούστου 1967, προς τον Αρχιεπίσκοπον Αθηναγόρα Κοκκινάκη:

«Σεβασμιώτατε,

Εσωκλείσμεν και δέκα λίρας, ποσόν το οποίον εισπράχθη από τας εκ 5/- εισφοράς των παιδιών του σχολείου μας, διά το Κεντρικόν Εκπαιδευτικόν Συμβούλιον.

Μετά σεβασμού
Ν. Κυκκώτης».

Παραθέτουμε, επίσης, και τις πιο κάτω σχετικές με το θέμα μας επιστολές:

Με ημερομηνία 31 Ιανουαρίου 1967, ο Ταμίας της Κοινότητος Χαράλαμπος Κυριακίδης αποστέλλει προς τον Μητροπολίτην Αθηναγόρα Κοκκινάκη της εξής επιστολή, στα Αγγλικά:

His Eminence,
The Metropolitan of Thyateira
& Gr. Britain,
5 Craven Hill,
London, W.2.

31st January, 1967

Your Eminence,

We refer to your Circular dated 9th January and are pleased to enclose our cheque value £9.-, which amount has been collected for the Central Educational Council.

We very much regret that the amount is so small, but you will appreciate that our church is very new; And the work for the central heating is in the process of being installed and the gatherings are not as many as we can expect.

Our hope is that within 2 to 3 weeks the gatherings will be increased, and no doubt all your future requests will have a better response.

With your blessings,

Yours very sincerely.
(υπογραφή)
C. KYRIAKIDES».

Ο δε Μητροπολίτης απαντά ευχαριστών την 2α Φεβρουαρίου 1967, αποστέλλει δε και την σχετική απόδειξη «δια τα αρχεία της Κοινότητος».

Κατά συνέπεια, το ποσό των πέντε σελινών κατά μαθητή δεν φαίνεται να εισπράττετο κατά την ώρα της εγγραφής των παιδιών, αλλά όταν και εάν οι γονείς μπορούσαν να καταβάλουν το ποσό αυτό μαζί με τα υπόλοιπα δίδακτρα. Τα οποία, όπως όλοι γνωρίζουμε πολύ καλά, δοσι ασχολούμαστε με τα Παροικιακά Σχολεία, υπάρχουν πλείστοι όσοι γονείς που καταβάλλουν τα δίδακτρα σταδιακά κατά τη διάρκεια του σχολικού έτους, μερικοί μάλιστα από αυτούς, εάν πιεσθούν, αποσύρουν τα παιδιά τους εντελώς από το Σχολείο. Άρα ο Αρχιμανδρίτης Λεόντιος, ο οποίος διορίστηκε ως διάδοχος του Νικηφόρου στην Προϊσταμενία της Κοινότητος στις 16 Οκτωβρίου 1967, αποδεικνύει, αν μη τι άλλο, πλήρη άγνοια της επικρατούσας στα Παροικιακά Σχολεία πραγματικότητας και κακώς επέρριψε ευθύνη για την μη είσπραξη του ζητούμενου για το ΚΕΣ ποσού των πέντε σελινών.

Παρεκβατικά αναφέρουμε δε ότι προτού αναλάβει τα ηνία της Κοινότητος ο Αρχιμανδρίτης Λεόντιος, υπάρχει ένα ιδιόχειρο και πρόχειρα γραμμένο σημείωμα του προκατόχου του, Αρχιμανδρίτη Νικηφόρου Κυκκώτη, από το οποίο πληροφορούμαστε έμμεσα και τον πιθανό αριθμό των παιδιών που φοιτούσαν στο Ελληνικό Σχολείο της Κοινότητος αυτής το 1967. Το δε σημείωμα αυτό αποτελεί απόδειξη, υπογραμμένη από τον Νικηφόρο, με ημερομηνία 12 Σεπτεμβρίου 1967, για παραλαβή των σχετικών κατά τάξη διδακτικών βιβλίων, τα οποία προμήθευε στα Σχολεία της Ομογένειας, όπως και σήμερα, η Ελληνική Πολιτεία.

Αναγνωστικά: Α' 50, Β' 50, Γ' 40, Δ' 20, Ε' 10.

Αρχ.(αία) ιστορία: 60

Ν.(έα ιστορία): 60

Γεωγρ.(αφία): 60

Κ.(αινή) Δ.(ιαθήκη): 60

Π.(αλαιά) Δ.(ιαθήκη): 60

Γραμματική: 60

12 Σεπτ. 1967

Παρελήφθησαν

ο ιερεύς

Ν. Κυκκώτης.

Ο Αρχιμανδρίτης Λεόντιος, πάντως, ο οποίος μπορεί μεν να μην είχε τις συγγραφικές ικανότητες του προκατόχου του Αρχιμανδρίτη Νικηφόρου, αλλά ήταν οπωσδήποτε πολύ πρακτικός στη διοίκηση της Κοινότητας που του είχε ανατεθεί. Σε συνεννόηση, λοιπόν, με το υπάρχον Εκκλησιαστικό Συμβούλιο, δημιουργήθηκε η πρώτη στην

Αναμνηστική φωτογραφία από πρόσφατη επίσκεψη του Αρχιεπισκόπου Γρηγορίου στο Σχολείο της Κοινότητος Harringey.

Κοινότητά του Σχολική Εφορεία. Άλλωστε αυτή ήταν και η πάγια πολιτική του Αρχιεπισκόπου Αθηναγόρα Κοκκινάκη, την οποία κι επέβαλε τουλάχιστο στις νεοπαγείς Κοινότητες της Αρχιεπισκοπής, όπως ήταν και αυτή του Αγίου Ιωάννη Βαπτιστή. Διαβάζουμε, λοιπόν, σε επιστολή της 28ης Φεβρουαρίου 1968, «Προς την Α.(ντού) Σεβασμιότητα τον Αρχιεπίσκοπον Θυατείρων και Μ. Βρετανίας», την οποία υπογράφουν ο Πρόεδρος Κυριάκος Μούσκας και ο Ιερατ. Προϊστάμενος Λεόντιος Αριστοτέλους, τα ακόλουθα:

«Σεβασμιότατε,

Το Κοινοτικόν Συμβούλιον κατά την συνεδρίαν αυτού της 26ης Φεβρουαρίου απεφάσισε τον καταρτισμόν Σχολικής Εφορείας Κατωτέρω υποβάλλομεν ευσεβάστως προς έγκρισιν κατάλογον των προτεινομένων προσώπων:

1. Στέλλα Νικολάου 45, Lowmal Road, N.7
2. Ελισάβετ Αναστασίου 34, Ronalds Road, N.5
3. Σωτήρα Δ. Αχιλλέως 14, Hertslet Road, N.7
4. Χρίστος Ανδρέου 2, Barnsbury Road, N.1
5. Ανδρέας Μάρκουν 12, Freretica Street, N.7
6. Ανδρέας Δημητρίου 14 Hertslet Road, Holloway, N.7
7. Ιάκωβος Κολιώς 27, Islington Park Stret, N.1
8. Ιάκωβος Νικολάου 64, Goodge Place, W.1.».

Ο δε Αρχιεπίσκοπος με ημερομηνία 8 Μαρτίου 1968, στέλνει ξεχωριστά προς όλα τα πιο πάνω Μέλη της Σχολικής Εφορείας την ακόλουθη, σχεδόν ομοιόμορφη επιστολή (αλλού γράφει 'Βαπτιστού' και αλλού 'Προδρόμου', 'Ιερατικώς' και Ιερατικού', 'θα συντελέσετε ώστε να προαχθή η μγάλη υπόθεσις του Σχολείου', 'συντελέσητε εις την πρόσδοτον του Σχολείου Αγίου Ιωάννου του Βαπτιστού':)

«Αγαπητέ ή αγαπητή (ανάλογα),

Ε χοντες υπ' όψιν ότι κατητίσθη Σχολική Επιτροπή της Κοινότητος Αγίου Ιωάννου του Βαπτιστού προεδρευομένη υπό τον Πανοριστικού Ιερατικού Αριστοτέλους, Ιερατικώς Προϊσταμένον της Κοινότητος, συγχαίρομεν υψά διστι είσθε Μέλος της Επιτροπής ταύτης και ευχόμεθα ίνα εν συνεργασία και ομονοία συντελέσητε εις την πρόσδοτον του Σχολείου Αγίου Ιωάννου του Βαπτιστού.

Μετ' ευχών θερμών και αγάπης
Ο Αρχιεπίσκοπος
(υπογραφή)

Αθηναγόρας Αρχιεπίσκοπος
Θυατείρων και Μ. Βρετανίας».

Από δε τους αποδέκτες της συγχαρητήριας αυτής επιστολής του Αρχιεπισκόπου Αθηναγόρα, απαντούν δύο, ο Ανδρέας Μάρκουν μ' ένα σύντομο χειρόγραφο σημείωμα και ημερομηνία 14/3/68, και ο Ιάκωβος Νικολάου, με μια πιο εκτεταμένη και δακτυλογραφημένη επιστολή και ημερομηνία 23 Απριλίου 1968. Αξίζει δε, νομίζουμε, να τις παραθέσουμε όπως ακριβώς είχανε γραφει:

«Λονδίνον 14/3/68

ΑΝΔΡΕΑΣ ΜΑΡΚΟΥ
12 Freretica St.
London N.7

Μακαριώτατε,

Σας ευχαριστώ θερμώς διά την επιστολήν σας (8 Μαρτίου 1968), και ελπίζω, παρ' όλον που ο χρόνος μου είναι περιορισμένος, να συντελέσω κι' εγώ με τις μικρές μου δυνάμεις, εις την πρόσδοτον του Σχολείου Ιωάννου (sic) του Βαπτιστού.

Διατελώ μετά σεβασμού
Ανδρέας Μάρκουν».

«Hellenic Co. Ltd
INSURANCE BROKERS
ASSOCIATED WITH NIKLOND
BROKERS
ESTATE AGENTS

6a GOODGE PLACE
GOODGE STREET
LONDON W.1
TELEPHONE:
MUS 1807

CAN. 8260
DIRECTORS:
J. NICHOLAS
G. NICHOLAS

23, Απριλίου (sic), 1968

Σεβασμιώτατον Αρχιεπίσκοπον,

Κον, Αθηναγόραν,

Ελληνική Μητρόπολις Θυατείρων,

Και Μεγάλης Βρετανία

5, Γκρέντβεν χιλλ, ω.2

Σεβασμιώτατε,

Ευχαριστώ διά την συγχαριτήριον επιστολήν σας σχετικά με την υπόδειξην μου ως μέλους της Σχολικής επιτροπής.

Αναλογιζόμενος τες βάρειες ευθύνες που έχει να επομισθή το κάθε μέλος της επιτροπής και φοβούμενος μη λιποψυχήσω μπροστά στις τόσες δυσκολίες που έχουν να αντιμετωπισθούν, διά την ανοικοδόμησην και καλή λειτουργίαν του Νεοϊδρυθέντος ιερού λύχνου, που ήδη άρχισε να εκπέμπτη τας αμυδράς ακτίδας του και να φωτίζη τας διψασμένας των παιδιών μας ψυχάς, στην μεγάλην αυτήν χώραν, που φιλοξενεί και ημάς τους λιλλιπούτιους ζενητευμένους.

Είναι πραγματικός άθλος αι προσπάθειαι διά την εμψύχωση της ιεράς αυτής ιδέας που καθοδηγείται από την μεγάλην μορφήν της Υμετέρας Σεβασμιώτητος, που πραγματικός έπαινος, και Στέφανος Τιμῆς σας περιμένη, τόσον Υμάς δύνανται και στους υπολοίπους συντελεστάς, ως ο Πανοσιολογιώτατος Αρχιμανδρίτης Κύριος Λεόντιος.

Καταλήγων αι λπίσω ότι η Πίστις θα νικήση τον φόβον, και με την Δύναμη Τον Χριστού, και εν τω μέτω πων φτοχικών μας δυνάμεων θα πράξωμεν το παν δυνατόν, διά την πρόσδοσην του Ιερού τούτου έργου.

Εύχομαι όπως ο Παντοδύναμος Σας εμψυχώννη και ενδυναμώνη διά την συνέχιση του ιερού έργου σας.

Διατελώ μετ' εξαιρέτου τιμῆς
Ιάκωβος Νικολάου
(υπογραφή)
Ευπειθές Τέκνον σας.

Παράλληλα, όμως, με τη δημιουργία της Σχολικής Επιτροπής και σε απάντηση σχετικής Εγκυκλίου του Αρχιεπισκόπου Αθηναγόρα, ο Αρχιμανδρίτης Λεόντιος αποστέλλει την πιο κάτω δακτυλογραφημένη έκθεση:

«Προς

τον Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην

(η ημερομηνία χειρόγραφη)

Κ. κ. Αθηναγόραν

ενταύθα

23-10-1968

Σεβασμιώτατε,

Εις απάντησιν Υμετέρου εγγράφου, 21-10-68, διά του οποίου ζητείτε κατάστασιν εσόδων και εξόδων του σχολείου ημών, λαμβάνω την τιμήν να αναφέρω τα εξής.

Σχολικόν έτος 1967 - 1968

ΕΣΟΔΑ	ΕΞΟΔΑ
Δίδακτρα £ 293 -0 -0	Θρανία £ 50 -12 -4
Λαχείον £ 161 -3 -0	Γραφ όλη £ 11 -19 -11
Περιφ δίσκ £ 40 -0 -0	Έξοδ λαχ £ 24 -12 -9
-----	Βιβλιοθήκη £ 15 -12 -0
Σύν £ 494 -3 -0	Προβολεύς £ 24 -19 -6
	Έξοδ σχολ £ 5 -17 -10

	Σύν £ 133 -14 -4
	Μισθ Διδ £ 301 -0 -0

	Σύν £ 434 -14 -4

ΕΣΟΔΑ £ 494 -3 -0	
Έξοδα £ 434 -14 -4	

Υπόλ £ 59 -8 -8	

Κατά το αρξάμενον σχολικόν έτος, 1968 - 1969, ενεγράφησαν 80 μαθηταί. Αι εγγραφαί συνεχίζονται και κατά τας προβλέψεις ημών ο αριθμός θα αυξηθή.

Μετά βαθυτάτου σεβασμού

Α. Αριστοτέλους
(υπογραφή).

(Σημείωση: Διατηρούμε κι εδώ, όπως και σε δόλα τα αναδημοσιευόμενα έγγραφα, την ορθογραφία και την σύνταξη του πρωτοτύπου).

«ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ
ΑΓΙΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΒΑΠΤΙΣΤΟΥ
ST. CLEMENT'S STREET,
ARUNDEL SQUARE,
LONDON, N.7

Telephone 01- 607 7616

Προς τον Πρόεδρον και Μέλη 16η Σεπτεμβρίου 1971
του Κεντρικού Εκπαιδευτικού Συμβουλίου
Αρχιεπισκοπής Θυατείρων και Μεγάλης Βρετανίας
ΕΝΤΑΥΘΑ

Σεβασμιώτατε,

Διά της παρούσης μας απευθύνομεν θερμή παρακλησιν όπως ει δυνατόν βοηθήσητε οικονομικώς το φτωχό Ελληνικό μας σχολείο διά την αγοράν θρανίων, πινάκων και άλλων χρειωδών.

Επίσης παρακαλούμεν όπως το προσωπικόν το οποίον προορίζεται διά το σχολείον μας παραχωρήθη διά δλας τας εργασίμους ημέρας περιλαμβανομένου και του

Ο Χάρος Μετίνης με την Μάρω Στρούθου. Διευθύντρια του Σχολείου και μέλος της Κυπριακής Εκπαιδευτικής Αποστολής.

Επιθεώρωση σε τάξη του Σχολείου. (Από αριστερά) Νίκος Τορναρίτης, Πρόεδρος της Κοινφρουλευτικής Επιτροπής για την Παιδεία, της Βασιλής των Αντιπροσώπων Κύπρου, Ανδρέας Ιωάννου. Πρόεδρος της Σχολικής Εφορείας της Κοινότητος Αγίου Ιωάννη Βαπτιστή. Σάββας Παυλίδης. Προϊστάμενος της Κυπριακής Εκπαιδευτικής Αποστολής στη Μεγάλη Βρετανία, και ο Χόρης Μεττῆς.

Σαββάτου (η λεξη η υπογραμμίζεται με κόκκινο μελάνι). Ζητούμεν τούτο λόγω ελλείψεως αιθουσών διδασκαλίας.

Εκ των προτέρων ευχαριστούμεν και αναμένομεν

Η Πρόεδρος	Αρχιερ. (sic) Προϊστάμενος (υπογραφή)
Ανδρούλλα Νάστρη	Αρχ. Λεόντιος Αριστοτέλους (υπογραφή)

Ας δούμε, δύμας, τι συνέβαινε στην παλαιά αυτή Κοινότητα, η οποία μεταφέρθηκε μεν στη σημερινή της διεύθυνση, δύμας δεν έπαυσε να υπάρχει και στην παλαιά της περιοχή, έστω όχι πια και στην ίδια ακριβώς διεύθυνση, ούτε, βέβαια, και στον ίδιο Ναό. Εξακολουθούσε, δύμας, για αρκετό χρονικό διάστημα να χρησιμοποιεί το ίδιο όνομα, «Ελληνορθόδοξος Κοινότης Αγίου Ιωάννου Βαπτιστού», αλλά με διεύθυνση πια «WESTBOURNE ROAD, LONDON N.7 και τηλέφωνο 01- 609 7020. Χρησιμοποιούμε δε, για τον σκοπό αυτό, μονάχα τις ακόλουθες δύο μεταγενέστερες επιστολές, δακτυλογραφημένες σε επιστολόχαρτο της Κοινότητος, με τις πιο πάνω πληροφορίες διεύθυνσης και τηλεφώνου:

President:	N. Papafotis	C. N. Homatas
Vice-President:	L. Christodoulou	K. Kyriakou
Secretary:	N. J. Nicholas	A. Charalambous
Treasurer:	A. Tselepis	C. Anastasiou
	J. Nicholas	G. Charalambous

Vicar: The Very Rev.
Iakovos N.
Papanikolaou

C. Stavrinou	M. Krambides
--------------	--------------

Σεβασμιώτατον Αρχιεπίσκοπον, 9η, Οκτωβρίου, 1986
Κον, Κον Μεθόδιον,
Αρχιεπισκοπής Θυατείων και Μ. Βρετανίας.

Σεβασμιώτατε,
Με την βοήθεια του Θεού και τις Ευχές της αγιοσύνης σας το Σχολείον μας ήχισε να λειτουργεί εις δύο τμήματα

με σύνολο μαθητών εβδομήκοντα πέντε.

Τμήμα Σαββάτου. Εξατάξιον. Ωραι 10-2ΜΜ.

Διδακτικό Προσωπικό.

Θ. Σεργίδου, Α. Ζήγρα, Φ. Χαραλαμποπούλου, Χ. Τσελεπή, Γ. Αραπάνος, Ρ. Γεωργίου.

Τμήμα Πέμπτης. Τριτάξιον. Ωραι . 6.30-9ΜΜ.

Διδακτικό Προσωπικό.

I. Παπανικολάου, X. Τσελεπή, M. Γεωργίου.

Μετά λύπης μου έχω να παρατηρήσω ότι ο Μορφωτικός Ακόλουθος δεν ανταπεκρίθη στην παράκληση μας, και μέχρι της σήμερον καμμία Οικονομική βοήθεια δεν προσεφέρθη από κανένα Οργανισμό.

Παρακαλούμε όπως επιληφθείτε του ηγήματος εγκαίωνς.

Μετ' απέριου σεβασμού

Εκ της Σχολικής Επιτροπής
(υπογραφή δυσανάγνωστη).

Σήμερα (Ιούλιος 2010), το Ελληνικό Σχολείο της Κοινότητος λειτουργεί κάθε Τρίτη και Πέμπτη, 5μ.μ.-7μ.μ., και κάθε Σάββατο 9.30π.μ.-5μ.μ., απασχολούνται δε συνολικά 25 δάσκαλοι και δασκάλες, οι εξής, κατ' αλφαριθμητική σειρά: Αντωνίου Μάγδα, Αποστολίδης Νίνος, Δημοσθένους Ελένη (μόνο μέχρι τα Χριστούγεννα 2009), Ζαφειράκος Γεώργιος (κληρικός), Καμένου Αντρη, Κανετούνης Ηλίας, Κωνσταντινίδου Δώρα, Λάζαρη Αρτεμισία, Λιβανίου Μαρίνα, Μαραγκός Μαρία, Μέρτζου Αφροδίτη, Μεττής Χάρος, Μηλιδόδου Ειρήνη, Παλαιολόγου Γεώργιος, Παλαιολόγου Μαρία, Παναγίδου Φώνη, Παναγώτου Χριστόδουλος, Παπαμιχαήλ Κυριακή, Παπαμιχαήλ Λία, Παπαχρήστος Χρήστος, Πιλλάς Δημήτριος Σαρρή Αντωνία, Σείσου Κυριακή, Στρούθου Μάρω, Φουλίδου Αθηνά, Χατζηθωμά Χριστίνα (διαδέχθηκε την Ελένη Δημοσθένους). Για δύο, μάλιστα, περίπου μήνες υπηρετούσε και η Βάσω Μαντά, η οποία παραιτήθηκε για προσωπικούς λόγους, είχε δύμας υπηρετήσει στο Σχολείο αυτό για πάρα πολλά χρόνια μαζί με τον φιλόλογο Χάρη Μεττή. (Ο οποίος, σημειωτέον

Από των Αγιασμό για την έναρξη της σχολικής χρονιάς 2010-2011, που τελέστηκε το Σάββατο, 2 Οκτωβρίου 2010 στον Ιερό Ναό Αγίου Ιωάννη Βαπτιστή. Διακρίνονται ο Σεβασμιώτατος Αρχιεπίσκοπος Θυατείων Γρηγόριος, ο Διάκονος Σάββας Βασιλειάδης, ο Πρεσβύτερος Παύλος Γρηγορίου και, στα αριστερά, (από αριστερά) ο Ελένη Βραχιμίδου εκ μέρους του ΚΕΣ, ο Χόρης Μεττής, ο Ανδρέας Ιωάννου, ο Σάββας Παυλίδης, ο Νίκος Τορναρίτης, ο Γεώργιος Καλλής, Πρόεδρος της Κοινότητος, και ο Μάρω Στρούθου.

παρεμπιπτόντως, συμπλήρωσε εφέτος (2010) πενήντα ένα ακριβώς χρόνια (1959-2010) διδάσκοντας ως ωρομίσθιος στα Ελληνικά Σχολεία της Ομογένειας του Λονδίνου, αρχικά στα 15, τότε, Σχολεία των Αγίων Πάντων και, στη

Παιδιά του Σχολείου, με την Ελληνική και την Κυπριακή Σημαία, μετά το τέλος του Αγιασμού για την έναρξη της νέας σχολικής χρονιάς.

συνέχεια, σ' εκείνα τον Τιμίου Σταυρού και Αρχαγγέλου Μιχαήλ Hendon, του Αποστόλου Ανδρέα Kentish Town, στο Ανεξάρτητο Σχολείο στο High Barnet, και στο Σχολείο της Αγίας Σοφίας Bayswater Λονδίνου).

Από τις τάξεις του Σχολείου αυτού έχουνε περάσει μέχρι σήμερα χιλιάδες μαθητών και μαθητριών, πολλοί από τους οποίους όχι μονάχα κατέχουν υπεύθυνες και αξιοχήλευτες θέσεις σε δύοντας τους κλάδους της ανθρώπινης δραστηριότητας, αλλά και αρκετοί από αυτούς όχι μόνο τελούν τους γάμους των στους Ελληνικούς Ορθόδοξους ναούς μας, όπου και βαφτίζουν αργότερα τους βλαστούς της οικογένειάς των, αλλά στη συνέχεια στέλνουν με πολλή διάθεση τα παιδιά τους για να μάθουν την γλώσσα της Γενέτειράς μας στο Ελληνικό Σχολείο της Κοινότητος ή, δύοι καποιούν σε άλλες απομακρυσμένες περιοχές, στα πλησιέστερα Κοινοτικά μας Σχολεία. Άλλωστε αυτός είναι και ο μόνιμα απώτερος στόχος της εγγραφής και όσο γίνεται τακτικής φοίτησης των παιδιών της Ομογένειας στα Ελληνικά Κοινοτικά Σχολεία: Να κρατηθούν, δηλαδή, άρρητη δεμένα με τις πατρογονικές μας ρίζες και εντός της ανεκτίμητης παρεμβολής του Ελληνισμού και της Ορθόδοξης Χριστιανικής Παράδοσης του Γένους.

Να σημειώσουμε δε στο σημείο αυτό και το αξιέπαινο γεγονός ότι το Ελληνικό Σχολείο της Κοινότητος του Αγίου Ιωάννη Βαπτιστή δεν περιορίζεται αποκλειστικά και μόνο στη διδασκαλία της Ελληνικής Γλώσσας, αλλά επεκτείνει το κέντρο ενδιαφέροντός του τόσο στην Κατήχηση και την Ιστορία, όσο και στο Ελληνικό Παιδικό Τραγούδι και τους παραδοσιακούς Ελληνικούς χορούς. Επειδή, σε τελευταία ανάλυση, αυτά είναι που θα αποτελέσουν στο εγγύς και το απώτερο μέλλον τις ασφαλέστατες δικλείδες για να κρατηθούν τα σημερινά παιδιά και οι αυριανοί νέοι και νεάνιδες μας όσο πιο κοντά είναι εφικτό στις διαχρονικές και συνεπώς αθάνατες και πολυτιμότατες παραδόσεις και πεποιθήσεις του Ελληνισμού και της Ορθοδοξίας.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Στα Αρχεία της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Θυατείων και Μ. Βρετανίας και στον Φάκελο «Κοινότητες Λονδίνου» με έγγραφα κάπως ακατάστατα, βρέθηκε και το πιο κάτω κείμενο στα Αγγλικά, το οποίο αναδημοσιεύομε ακριβώς επειδή δείχνει ότι η επιθυμία της Ομογένειας Ηνωμένου Βασιλείου για ίδρυση Ημερήσιου Ελληνικού Σχολείου δεν έπαισε να την απασχολεί ποτέ. Το κείμενο, μάλιστα, αυτό βρέθηκε ανάμεσα στα δημοσιευόμενα πιο πάνω έγγραφα που αφορούσαν την Κοινότητα του Αγίου Ιωάννη του Βαπτιστή, αλλά πιστεύουμε κατά τύχη, αφού η Κοινότητα αυτή -στην παλαιά της διεύθυνση- ίδρυθηκε μόλις το 1966, το δε έγγραφο φέρει ημερομηνία 16 Ιουλίου 1964 και παραλήπτη την Δίδα Κ. Διακογιάννη, άγνωστη, εξ ίσου μπόρεσα να μάθω, στην Κοινότητα του Αγίου Ιωάννη του Βαπτιστή, παλαιά και νεώτερη.

LONDON COUNTY COUNCIL

W. F. HOUGHTON, M.A.

Education Officer κ.λπ.

THE COUNTY HALL

WESTMINSTER BRIDGE

LONDON, S.E.1

16 JUL 1964

Dear Miss Diacoyanni,

Thank you for your letter of 6 July about the establishment of a school in London for Greek children..

This question was raised in 1961 by the High Commissioner for Cyprus, and you may possibly wish to consult him. I will however set out in some detail the considerations which the sponsors of such a school should have in mind, on the assumption that what is proposed is a primary school.

1. The proposal

The first step should be for the Greek Community to consider their proposal in precise terms bearing in mind the practical and financial considerations involved. The following aspects would require careful consideration:

(a) The need for and the size of the proposed school

It would be necessary to be quite satisfied that not only

Ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Επιτροπής για την Παιδεία, της Βουλής των Αντιπροσώπων Κύπρου, Νίκος Τορναρίτης, με τον Χάρη Μεττή συζητούν θέματα που απασχολούν την Ομογένεια Ηνωμένου Βασιλείου αναφορικά με την εκπαίδευση.

Από την επίσκεψη του Νίκου Τορναρίτη στο Ελληνικό Σχολείο του Αγίου Ιωάννη Βαπτιστή, τα Σάββατα, 2 Οκτωβρίου 2010.

Διακρίνονται (από αριστερά) ο ελληνικής καταγωγής αστυνομικός Αναστασία, και οι Χάρης Μεττίτης, Ανδρέας Ιωάννου, Νίκος Τορναρίτης, Αρχιεπίσκοπος Θυατείρων Γρηγόριος, Γεώργιος Καλλίτης, Σάββας Παυλίδης, και η Ελένη Βραχιώδης, στο προσώπιο του Ελληνικού Σχολείου της Κοινόποτας Αγίου Ιωάννη Βαπτιστή Βορείου Λονδίνου.

is there a need for the school but that the need would continue; in other words that, if the school is built, the full number of places provided would be taken up and would continue to be filled. A primary school of 280 places would require an annual intake of 40 pupils.

(b) Siting

The provision of the site for the school would be the full financial responsibility of the Community without assistance either from the London County Council or from the Department of Education and Science. The school should be accessible to the homes of the pupils who would attend it.

A primary school for 280 pupils would require a well-shaped site of rather more than an acre. The cost of a site in a central area would be very high indeed.

(c) The building of the proposed school

The provision of the new buildings would again be the full financial liability of the Community although approximately 10% of the cost would be reimbursed by the Council in respect of kitchen-dining, milk, and medical inspection facilities and School-keeper's quarters, if the school became voluntary aided. A new primary school of 280 places would cost in the region of £80,000. The building of the school would be undertaken by an architect employed by the Community whose scheme would have to be drawn up to comply with the School Building Regulations of the Secretary of State for Education and Science.

Miss K. Diacoyanni
21 Elm Court
Mitcham
Surrey

2. Consultation on the detailed proposals with the Council

Having formulated the proposal in detail, it would then be necessary, if the Community decide to proceed, to

consult the Council as local education authority when the Council would decide whether to support the proposal. In coming to a decision the Council would have to consider whether the special needs of Greek children could be met under the existing school arrangements and organisation.

3. Issue of public notices

Following agreement in principle on the proposal with the Council, it would then be necessary for the Community to issue public notice of their intention to provide the school. Any objections would be made to the Secretary of State for Education and Science who would consider them and decide whether to approve the proposal or not.

If the Secretary of State approves, the acquisition of the site and the building of the school would proceed. On its completion, the Secretary of State would issue an Order directing that the school should be voluntary aided. The school would then become a maintained school which means that the Community's responsibilities would be limited to external maintenance of the buildings; internal maintenance of the buildings and the maintenance of playgrounds, boundary walls, etc., would be the liability of the Council. The Council would also be responsible for the payment of salaries of the teaching and domestic staff.

As you will see, the procedure involved is a rather

Ο Γρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Επιτροπής για την Παιδεία, της Βουλής των Αντιπροσώπων Κύπρου, μαζί με παιδιά του Ελληνικού Σχολείου Αγίου Ιωάννη Βαπτιστή, ντυμένα με τις εθνικές ενδυμασίες και με τις σημαίες της Ελλάδος και της Κύπρου, στο προσώπιο του Ελληνικού Σχολείου.

complicated one which would involve very considerable practical and financial problems for the Community which you will no doubt wish to consider very carefully. If there is anything further on which I could assist, please let me know.

Yours faithfully
W. F. Houghton (υπογραφή)
Education Officer

Αναμφίβολα πολύ προσγειωμένες παρατηρήσεις από τον εμπειρότατο εκείνον Εκπαιδευτικό Σύμβουλο του Δημαρχείου του Λονδίνου, τις οποίες ακολούθησαν, σχεδόν κατά γράμμα, και εκείνοι που προέβησαν στην

ίδρυση του Ομολογιακού Σχολείου «Άγιος Κυπριανός» στην περιοχή Thornton Heath-Croydon Νοτιοανατολικού Λονδίνου. Και λέγω «σχεδόν», επειδή συνεχώς αυξάνεται ο αριθμός των μη Ελληνικής καταγωγής μαθητών του, ακριβώς επειδή δεν υπάρχει η απαραίτητη επήσια εισδοχή νέων παιδιών καθαρά Ελληνικών ή έστω και μικτών οικογενειών στην πιο πάνω περιοχή του Μείζονος Λονδίνου. Στον παραγόντα δε αυτόν προστέθηκε κατά τρόπον ακόμη πιο αρνητικό και η αποχώρηση από την ενεργό παρουσία και συμμετοχή στο έργο του Ημερήσιου αυτού Σχολείου της ουσιαστικής πρωταγωνίστριας στην αρχική ίδρυσή του και για αρκετό χρόνο δασκάλας σ' αυτό, της Αντωνίας Καστελλανίδη, η οποία και ίδρυσε στη συνέχεια και διευθύνει με επιτυχία Παροικιακό Ελληνικό Σχολείο, το οποίο λειτουργεί κάθε Σάββατο και μάλιστα στεγάζεται στους ίδιους χώρους με το Ημερήσιο.

Το ίδιο δε και ακόμα πολύ χειρότερο πρόβλημα αντιμετώπισε και το ιδιωτικό «Ελληνικό Κολλέγιο», το οποίο έχει ίδρυθεί με πρωτοβουλία του τέως Βασιλιά της Ελλάδος Κωνσταντίνου και την αδρότατη, για αρκετά χρόνια, οικονομική ενίσχυση πλουσίων Ομογενών και λειτουργούσε ως Νηπιαγωγείο, Δημοτικό, Γυμνάσιο και Λύκειο. Τελικά, όμως αναγκάστηκε, δυστυχώς να διακόψει για πάντα την λειτουργία του. Και τούτο αφ' ενός επειδή την διεύθυνσή του είχαν αναθέσει οι ιδιοκτήτες του σε μη Ελληνες, αφ' ετέρου δε γιατί δεν διέθετε ιδιόκτητο οίκημα, αλλά με ενοίκιο, ούτε όμως και σπιθαμή γης για να παίζουν και να ασκούνται τα παιδιά. Εξ άλλου, η επήσια εισδοχή νέων παιδιών κατέστη πια πολύ προβληματική αν όχι κι εντελώς αδύνατη, λόγω αφ' ενός των πολύ υψηλών διδάκτων και της μεγάλης απόστασης που χώριζε τα σπίτια τους από το Σχολείο, αλλά και της σταδιακής έλλειψης γενναιόδωρων χορηγών, οι οποίοι θα κάλυπταν, όπως έκαναν αρχικά, τα υπέρογκα έξοδα συντήρησης και λειτουργίας του, αφ' ετέρου δε της μείωσης του αριθμού των βασιλοφόρων στην Ελλάδα, από τις τάξεις των οποίων προέρχονταν αρχικά και οι περισσότεροι τρόφιμοι του Κολλεγίου, και η παράλληλη άρνηση της υπό το ΠΑΣΟΚ Ελληνικής Κυβέρνησης να επανδρώνει το Σχολείο με εκπαιδευτικούς του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων, τους οποίους μάλιστα και είχε ξαφνικά αποσύρει στο μέσο της σχολικής χρονιάς, ανατρέποντας έτοι την πολιτική της προηγούμενης Ελληνικής Κυβέρνησης. Ας ελπίσουμε, λοιπόν, ότι και το Ομολογιακό Δημοτικό Σχολείο «Άγιος Κυπριανός», το οποίο περιγράφεται σήμερα ως «Ελληνικό Ορθόδοξο», δεν θα έχει την ίδια τύχη με το «Ελληνικό Κολλέγιο του Κωνσταντίνου», όπως συνήθως περιγράφεται.

Αυτά εν παρόδῳ δύο αφορά τις προσπάθειες που καταβάλλει η Ομογένεια για την ίδρυση και κανονική λειτουργία Ημερησίων Ελληνικών Σχολείων στην Μεγάλη Βρετανία. Να σημειώσουμε, όμως, πως η Ελληνική Κυβέρνηση, όταν είχε αποσύρει από το «Ελληνικό Κολλέγιο» όλους τους αποσπασμένους από το Υπουργείο Παιδείας και Θρησκευμάτων εκπαιδευτικούς, προέβη στην ίδρυση δικού της Ημερήσιου Ελληνικού Σχολείου, το οποίο επανδρώνεται πλήρως από αποσπασμένους εξ Ελλάδος εκπαιδευτικούς, λειτουργεί δε σε δύο σχολικά

κτίρια, το ένα στο Δυτικό (Νηπιαγωγείο-Δημοτικό), που είναι ιδιόκτητο, και το άλλο, που είναι με ενοίκιο, (Γυμνάσιο-Λύκειο) στο Βόρειο Λονδίνο και ακολουθεί εξ ολοκλήρου το αντίστοιχο αναλυτικό πρόγραμμα της Ελλάδος. Δυστυχώς, όμως, κι εδώ δεν παρατηρείται αθρόα προσέλευση μαθητών, το δε γεγονός της πολύ μεγάλης απόστασης που χωρίζει το ένα από το άλλο σχολικό κτίριο δυσκολεύει αφάνταστα τους πολύτεκνους γονείς, ή και όσους δεν διαθέτουν την οικονομική αντοχή της μεταφοράς των παιδιών τους είτε στο είτε στο άλλο, πολύ δε περισσότερο και στα δύο κτίρια ταυτόχρονα. Η φοίτηση, βέβαια, τόσο στο «Ελληνικό Ορθόδοξο Ομολογιακό Σχολείο», δύσα και στο «Ελληνικό Σχολείο Λονδίνου» είναι δωρεάν, αλλά αυτό δεν εξαλείφει δυστυχώς τις συμπαροματούσες δυσκολίες, κυρίως δε τις εγγενείς αμφιβολίες της μέγιστης πλειοψηφίας των γονέων για την φοίτηση των παιδιών τους σ' αυτά ως την καλύτερη εκπαιδευτική λύση για το μέλλον των παιδιών.

Παραμένει, λοιπόν, το Ελληνικό Παροικιακό Σχολείο, ως η πλέον πρόσφορη λύση για την, λειψή έστω, Ελληνομάθεια των νεωτέρων γενεών της πολυπληθούς και πληθωρικής Ομογένειας που ζει, και ίσως μόνιμα πια, στην χώρα αυτή της παροικίας του. Το δε Ελληνικό Σχολείο του Αγίου Ιωάννη του Βαπτιστή στην περιοχή του Harringey-Hornsey του Βορείου Λονδίνου, από την πρώτη στιγμή της ίδρυσής του το 1980 και της έκτοτε συνεχούς και αδιάλειπτης λειτουργίας του αυτόν ακριβώς τον εθνικοθρησκευτικό στόχο έχει θέσει ως απαράβατο και απαρασάλευτο κανόνα της ύπαρξης και της λειτουργίας του: Να κρατηθούν οι νεώτερες γενεές των Ομογενών άρρωστα δεμένες με τις παραδόσεις του Γένους, τα δε παιδιά που φοίτησαν και φοιτούν σ' αυτό έχουν αποδείξει πως ο χρόνος που πέρασαν στις τάξεις του Σχολείου έχει αφήσει στην ψυχή και την συνείδησή τους ανεξίτηλα τα διδάγματα που πήραν από τους δασκάλους και τους θρησκευτικούς γέγετες της Κοινότητος Αγίου Ιωάννη του Βαπτιστή.

Να σημειώσουμε, όμως, εδώ ότι θα αποτελούσε μεγάλη παράλειψη αν δεν τονιζόταν η σπουδαιότατη συμβολή τόσο του Ιερού Κλήρου, του Διοικητικού Συμβουλίου, της Αδελφότητος Κυριών και Δεσποινίδων και κυρίως της Σχολικής Εφορείας της Κοινότητος, δύσα και της Οργάνωσης των μητέρων στην κανονική και εύρυθμη λειτουργία του Σχολείου: Τις τελευταίες, μάλιστα, κάθε Σάββατο θα τις δείτε να εργάζονται εθελοντικά και μ' ενθουσιασμό ώστε να κρατούν τα παιδιά μέσα στον περίβολο του Σχολείου, προμηθεύοντάς τους φρέσκα σάντουντς και αναψυκτικά, τα δε έσοδα διατίθενται πάντοτε για τις γενικώτερες ανάγκες του Σχολείου. Περιττό δε να τονίσουμε και την αφοσίωση του διδασκαλικού προσωπικού και της σημερινής δραστήριας Διευθύντριας και μέλους της Κυπριακής Εκπαιδευτικής Αποστολής, Μάρως Στρούθου, στο πολύπλευρο και πολύτιμο έργο που έχουν επωμισθεί, ώστε το Σχολείο να παρουσιάζει τις επιτυχίες που συνεχώς έχει και μάλιστα σε όλους τους τομείς της εκπαιδευτικής και πολιτιστικής δραστηριότητός του.

ΕΠΑΦΕΣ ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ Κ. ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ

Σεπτέμβριος 2010

1. Μετέβη στην Οξφόρδη, όπου απογύμνωσε καιρετιού στην έναρξη των εργασιών του Αγγλο-Ορθόδοξου Θεολογικού Διαλόγου που έλαβε χώραν στο Christ Church College.
2. Μετέβη αεροπορικώς στην Αθήνα και από εκεί στις Σπέτσες.
3. Τον επισκέψθηκαν διαδοχικά ο Πρωτοπρεβύτερος Παναγιώτης Αβραμόπουλος, ο Αρχιμανδρίτης του Οικουμενικού Θρόνου Βενέδικτος Ιωάννου, και ο Αρχιμανδρίτης Γρηγόριος Νανακούδης. Το βράδυ ευλόγησε τους γάμους του Γεωργίου Λεβέντη και της Σοφίας Gross εις το Παρεκκλήσιο Αναλήψεως του Κυρίου, στις Σπέτσες. Στη συνέχεια επέστρεψε στην Αθήνα.
5. Το πρωί ανεχώρησε από την Αθήνα αεροπορικώς για το Λονδίνο. Το απόγευμα ευλόγησε τους γάμους του Emilio Nonn και της Αγγελίνας Παπαδοπούλου στον Αγγλικανικό Ναό St. Michael & All Angels, Brighton, λόγω της πρόσφατης πυρκαϊάς στον εκεί Ελληνικόν Ορθόδοξο Ναό της Αγίας Τριάδος.
6. Τον επισκέφθηκε ο Αρχιμανδρίτης Παντελεήμων Πούλος. Την μεσημβρία πρόστη στης Νεκρώσιμης Ακολουθίας για την Αναστασία Κώστα Ιωσήφ, στον Ιερόν Καθεδρικό Ναό Κοιμήσεως της Θεοτόκου, Wood Green Βορείου Λονδίνου.
7. Τον επισκέφθηκαν διαδοχικά ο Αρχιμανδρίτης του Οικουμενικού Θρόνου Νικόλαος Σεργάκης, το ζεύγος James και Rebecca Higgs, συνοδευόμενοι από τον Πρωτοπρεβύτερο Stephen Maxfield (με τους οποίους παρεκάθησε σε Γεύμα), και οι Μαρία Σπανού και Αγγελική Χαρίτη.
8. Τέλεσε την Θεία Λειτουργία στον εορτάζοντα Ιερόν Καθεδρικό Ναό Γενεσίου της Θεοτόκου, Camberwell Νοτίου Λονδίνου, όπου και παρεκάθησε σε Γεύμα. Το απόγευμα τέλεσε στον Αγιασμό για την έναρξη της νέας σχολικής χρονιάς στο Ελληνορθόδοξο Ομολογιακό Δημοτικό Σχολείο "Άγιος Κυπριανός", Croydon.
9. Τον επισκέφθηκε ο Διάκονος Νεκτάριος Ρίτσον.
10. Τέλεσε τον Αγιασμό για την έναρξη της νέας σχολικής χρονιάς στο Ελληνικό Γυμνάσιο-Λύκειο Λονδίνου, στο Wood Green Βορείου Λονδίνου. Στην συνέχεια μετέβη στον Ιερό Ναό Αγίου Ιωάννην Βαπτιστή, Haringey-Hornsey Βορείου Λονδίνου, όπου προήδρευσε συνεδρίας, στην οποία έλαβαν μέρος ο Πρόεδρος και οι Κληρικοί της Κοινότητας, παρεκάθησε δε μαζί τους στη συνέχεια σε Γεύμα.
11. Τέλεσε την βάπτιση του Anzio Panos, υπνίου τέκνου του Ανδρέα και της Natasha Φυρίλλα, στο Παρεκκλήσιο της Αρχιεπισκοπής και στην συνέχεια παρεκάθησε μαζί τους σε Γεύμα στο Notting Hill Brasserie.
12. Τέλεσε την Θεία Λειτουργία στον Ιερό Ναό Αγίου Ιωάννην Βαπτιστή, Haringey-Hornsey Βορείου Λονδίνου, όπου και κειροτόνησε σε Πρεσβύτερο τον Διάκονο Παύλο Γρηγορίου, και ανέδειξε σε Υποδιάκονο τον Σάββα Βασιλειάδην, παρεκάθησε δε στη συνέχεια σε Γεύμα που παρέθεσε η Κοινότητα. Αργότερα τον επισκέφθηκαν στην Αρχιεπισκοπή οι Χρήστος και Χαράλαμπος Παραδεισιάδην.
13. Τον επισκέφθηκαν διαδοχικά ο Γενικός Πρόξενος της Κύπρου στο Λονδίνο, Γεώργιος Γεωργίου, συνοδευόμενος από τον Γεώργιο Χριστοφίδη, την Κυπριανή Σταυρίδη και τον Κωνσταντίνο Ιωάννου. Στη συνέχεια τον επισκέφθηκε η επιστρέφουσα στην Ελλάδα Πρόξενος της Ελλάδος στο Λονδίνο Σοφία Σταματέλη, με την οποία και παρεκάθησε Γεύμα.
14. Τέλεσε την Θεία Λειτουργία στον εορτάζοντα Ιερό Καθεδρικό Ναό Τιμίου Σταυρού και Αρχαγγέλου Μιχαήλ, Hendon Βορειοδυτικού Λονδίνου, όποτε κειροτόνησε σε Διάκονο τον Σάββα Βασιλειάδην, παρεκάθησε δε στη συνέχεια σε Γεύμα που παρέθεσε η Κοινότητα.
15. Τον επισκέφθηκαν διαδοχικά ο αγιογράφος Ελένη Αρμένη, τα Μέλη του Ιερατικού Συνδέσμου της Αρχιεπισκοπής (με τους
- οποίους παρεκάθησε σε Γεύμα), η Shireen Kamal συνοδευόμενη από την θυγατέρα της, Malika, το ζεύγος Χρήστου και Ελένης Ελευθερίου, ο Αντώνης Θεμιστοκλέους, και ο Εμπορικός Σύμβουλος της Κυπριακής Υπόπτης Αρμοστείας, Γεώργιος Αργύρης. Το βράδυ προήδρευσε Συνεδρίας των Διοικητικού Συμβουλίου του Ελληνορθόδοξου Ομολογιακού Δημοτικού Σχολείου "Άγιος Κυπριανός", Croydon.
16. Τον επισκέφθηκαν διαδοχικά η Φωτεινή και η Σωτήρα Χριστοφή, και οι Άννα Μιχαηλίδη και Μαρία Βασιλειάδη (με τις οποίες παρεκάθησε σε Γεύμα). Το βράδυ προήδρευσε Συνεδρίας των Κοινότητων της Κοινότητας Αγίου Γεωργίου του Μεγαλομάρτυρος, Kingston-upon-Thames.
17. Το πρωί τον επισκέφθηκαν οι Αρχιμανδρίτες Θεωνάς Μπακάλης και Ιερώνυμος Κυριαζής. Το βράδυ παρέστη στον Οικουμενικό Εσπερινό, στο Westminster Abbey του Λονδίνου, με την ευκαιρία της επίσημης επίσκεψης στο Ηνωμένο Βασίλειο του Πάπα Βενέδικτου 16ου.
18. Παρέστη στην Θεία Λειτουργία, στον Ρωμαιοκαθολικό Ναό του Westminster, την οποία τέλεσε ο Πάπας Βενέδικτος 16ος. Το βράδυ μετέβη στην πόλη Birmingham, όπου παρεκάθησε σε Δείπνο στην οικία του εκεί Επίτιμου Προξένου της Ελλάδος, Χριστόφορου Φλιππίδη.
19. Το πρωί παρέστη στην τελετή ανακήρυξης σε Μακάριο (Beatus) του Καρδινάλιου John Henry Newman, στο Cofton Park του Birmingham, και στη συνέχεια στη Θεία Λειτουργία που τέλεσε ο Πάπας Βενέδικτος 16ος.
20. Το απόγευμα τον επισκέφθηκαν διαδοχικά στην Αρχιεπισκοπή ο Ιωάννης Κυριακίδης και το ζεύγος Λαυρέντη και Ευγενίας Σπανού.
21. Τον επισκέφθηκαν διαδοχικά ο Πρέσβυτος της Ελλάδος στο Λονδίνο, Αριστείδης Σάνδης, ο Πρωτοπρεβύτερος Γεώργιος Ζαφειράκος, ο Δρ. Σωτήριος Μουσαλίμας (με τον οποίο παρεκάθησε σε Γεύμα), ο Ιωάννης Κονταγιάννης, ο Μηνάς Κοΐζης συνοδευόμενος από την Αικατερίνη Λοΐζου, ο Παναγιώτης Τσέκας, ο Γεώργιος Αργύρης, η Γεωργία Σεργίου και οι Ελένη, Ιωλία και Ρένα Φωκά.
22. Το πρωί τον επισκέφθηκαν η Ελευθερία Χατζηκωνσαντάνη και ο Επαμεινώνδας Πιττικάς. Στη συνέχεια τέλεσε την Νεκρώσιμη Ακολουθία για την Στέλλα Ευγενίου Στυλιανίδη στον Ιερό Καθεδρικό Ναό Γενεσίου της Θεοτόκου, Camberwell Νοτίου Λονδίνου. Το βράδυ επισκέφθηκε την οικία της οικογένειας Ειρηναίου και Ιουλίας και Ελένης Φωκά.
23. Μετέσχε το πρωί στην Συνεδρία των Αρχηγών των Εκκλησιών Λονδίνου, που έγινε στην κατοικία του Επισκόπου του Λονδίνου. Στη συνέχεια τον επισκέφθηκαν στην Αρχιεπισκοπή διαδοχικά ο Χρήστος Σαββίδης και το ζεύγος Σοφοκλή και Λουκίας Νικολάου. Το βράδυ παρέθεσε Δείπνο στον Λόρδο Δήμαρχο του Westminster, Judith Warner, και τον συνοδό της, Κόμπτα Paolo Filo della Torre, στο οποίο παρεκάθησαν και άλλοι προσκεκλήμενοι.
24. Έδωσε συνέντευξη στον Παύλο Νεοφύτου για την εφημερίδα του Λονδίνου ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ. Στη συνέχεια τον επισκέφθηκε το ζεύγος Λαυρέντη και Ευγενίας Σπανού.
25. Τέλεσε τον Αγιασμό για την έναρξη της νέας σχολικής χρονιάς στο Ελληνικό Παροικιακό Σχολείο Ashmole.
26. Τέλεσε την Θεία Λειτουργία στον Ιερό Ναό Αγίου Ιωάννη του Θεολόγου στην περιοχή Hackney Ανατολικού Λονδίνου, όπου κειροτόνησε σε Πρεσβύτερο τον Διάκονο Justin Garnett, μετενομάζοντάς τον σε Ιωάννη, και στη συνέχεια παρεκάθησε σε Γεύμα που παρέθεσε η Κοινότητα.
28. Τον επισκέφθηκαν διαδοχικά ο π. Συλιανός Σάββα και ο Ανδρούλα Δομετάκη. Στο μεταξύ επισκέφθηκε την οικογένεια

Χριστός Λοζαρή και το βράδυ παρέστη σε κονσέρτο που οργάνωσε η Κυπριακή Υπάτη Αρμοστεία Λονδίνου στο Cadogan Hall του Λονδίνου με την ευκαιρία της πεντηκοστής επετείου από την ανακήρυξη της Κυπριακής Δημοκρατίας.

29. Τον επισκέφθηκαν διαδοχικά ο Κώστας Καββάδας και οι φοιτήτριες Melissa Berol και Κατερίνα Αγάθου.

30. Τον επισκέφθηκαν οι Κώστας Καββάδας και Λούης Λοΐζου. Το βράδυ επισκέφθηκε το ανακαινισθέν Ελληνοκυπριακό Εστιατόριο Elysée, όπου και παρεκάθησε σε Δείπνο.

Οκτώβριος 2010

1. Τέλεσε τη Θεία Λειτουργία στο Ελληνορθόδοξο Ομολογιακό Δημοτικό Σχολείο "Άγιος Κυπριανός" με την ευκαιρία συμπλήρωσης δέκα χρόνων από την ίδρυσή του. Στη συνέχεια τον επισκέφθηκαν, στην Αρχιεπισκοπή, διαδοχικά ο Μητροπολίτης Ελσίνκι Αμβρόσιος, συνοδευμένος από άλλους εννέα κληρικούς (με τους οποίους παρεκάθησε σε Γεύμα), ο π. Νικόλαος Μπιτσέκης, και ο Νίκος Τορναρίτης, συνοδευόμενος από τον Σάββα Παυλίδην.

2. Τέλεσε τον Αγιασμό για την έναρξη της νέας σχολικής χρονιάς του Ελληνικού Σχολείου Αγίου Ιωάννη Βαπτιστή στον ομώνυμο Ναό. Στη συνέχεια μετέβη στην Κοινότητα των Αγίων Δάδεκα Αποστόλων, Leyland, Preston, όπου τέλεσε Αρχιερατικόν Εσπερινό και διανυκτέρευσε.

3. Τέλεσε τη Θεία Λειτουργία και τα εγκαίνια του Ιερού Ναού των Αγίων Δάδεκα Αποστόλων, Preston, χειροτόνησε δε επίσης σε Διάκονον τον James Higgs, μετενομάζοντάς τον σε Διονύσιον, και στη συνέχεια παρεκάθησε σε Γεύμα που παρέθεσε η Κοινότητα.

4. Το πρώι μετέσχε Συνεδρίας των Προέδρων του Συμβουλίου Χριστιανών και Ιουδαίων, στο Παλάτι του Lambeth. Το βράδυ παρακολούθησε Διάλεξη, στο King's College του Λονδίνου, από τον Καθηγητή Benjamin Arbel, με τίτλο "A fresh look at the Venetian Protectorate of Cyprus (1473-89)".

5. Τέλεσε τη Νεκρώσιμη Ακολουθία για την Δήμητρα Λουλουδή στον Καθεδρικό Ναό της Αγίας Σοφίας Λονδίνου. Στη συνέχεια τον επισκέφθηκαν διαδοχικά ο Κωνσταντίνος Μπαλάτς, ο Φιλομήλα Γεωργιάδην με τον γιο της, Κύριλλο, ο Πάπλος Χρήστου, και η Μαρία Ν. Σ. Λαιμού. Το βράδυ τέλεσε τον καθιερωμένο Αγιασμό, για την έναρξη της ν ας Σχολικής Χρονιάς, στη Σχολή Βυζαντινής Μουσικής και Ψαλτικής, στην Κοινότητα Απ. Βαρνάβα, Wood Green Βορείου Λονδίνου, όπου και παρεκάθησε σε Δείπνο.

6. Το πρώι επισκέφθηκε στο Νοσοκομείο των Επίσκοπο Τροπαιού Αθανάσιο. Στη συνέχεια τον επισκέφθηκε ο Αρχιμανδρίτης Χρυσόστομος Τύμπας. Το απόγευμα παρέστη στη Δεξιώση που οργάνωσε ο Ύπατος Αρμοστής της Κύπρου Αλέξανδρος Ζήνων για την πεντηκοστή επέτειο της Κυπριακής Δημοκρατίας. Το βράδυ επισκέφθηκε την Μαρίνα Καλογήρου, με την οποία παρεκάθησε σε Δείπνο.

7. Παρέστη σε Αγγλικανικόν Εσπερινό στο Westminster Abbey με την ευκαιρία της Κυπριακής Κρατικής Εορτής. Στη συνέχεια συνεχώρησε αεροπορικώς για την Κύπρο.

8. Άφηξε στη Λάρνακα τις πρωινές ώρες. Το βράδυ παρεκάθησε σε Δείπνο στην οικία του Κρίνου και Έλλης Μακρίδη, στη Λευκωσία.

9. Ευλόγησε τους γάμους του Νικόλα Ghobrial και της Έλενας Μάρκου στον Ιερό Ναό Αποστόλου Μάρκου, στον Αρχάγγελο Λευκωσίας, παρεκάθησε δε στη συνέχεια στο γαμήλιο Δείπνο στο ξενοδοχείο Hilton Park της Λευκωσίας.

10. Εκκλησιαστική στον Ιερό Ναό Αγίου Νικολάου Έγκωμης Λευκωσίας. Στη συνέχεια επισκέφθηκε το ζεύγος Κώστα και Νίκης Χριστοφίδη, και αργότερα παρεκάθησε σε Γεύμα στην οικία του ζεύγους Προκόπη και Έλλης Παναγιώτου, στην Λευκωσία. Αργότερα τέλεσε Τρισάγιο στο Κοιμητήριο για την Μαρία Βασιλείου Ήλια και στη συνέχεια επισκέφθηκε την οικία του Θεοχάρη και της Μαρίας Θεοχάρους.

11. Επισκέφθηκε τον Αρχιεπίσκοπο Κύπρου Χρυσόστομο στο Αρχιεπισκοπικό Μέγαρο Λευκωσίας. Το απόγευμα επέστρεψε αεροπορικώς στο Λονδίνο.

12. Τον επισκέφθηκαν διαδοχικά ο Λούης Λοΐζου και ο π. Γεώργιος Χροστίδης.

13. Τον επισκέφθηκε ο Γεώργιος Μπούτλας. Οικονομικός Διαχειριστής της Ελληνικής Πρεσβείας.

14. Τον επισκέφθηκαν διαδοχικά η Παναγιώτα Αραβανή με την κόρη της, Ιωάννα, ο ίακωβος Τσούνης με την κόρη του, Αθηνά, και η Ουρανία και Βαρβάρα Κατσούδα.

15. Τον επισκέφθηκε το ζεύγος Ανδρέα και Χρυστάλας Αυγουστή.

16. Τον επισκέφθηκαν διαδοχικά η Παναγιώτα και η Άννα Αραβανή, και η Άννα Ιωάννου.

17. Ευλόγησε τους γάμους του Μιχάλη Καλογήρου και της Μαργαρίτας Γεωργίου στον Ιερό Καθεδρικό Ναό της Αγίας Σοφίας Λονδίνου. Το βράδυ παρεκάθησε στο Δείπνο που οργάνωσε η Φιλανθρωπική Οργάνωση Γυναικών Finchley και Barnet, σε κεντρικό ξενοδοχείο του Λονδίνου.

18. Τέλεσε την Νεκρώσιμη Ακολουθία για τον Υποδιάκονο Gregory Atkin, στο Brighton. Το απόγευμα τον επισκέφθηκαν διαδοχικά ο Μητροπολίτης Δυτικής και Κεντρώας Ευρώπης Συμεών της Βουλγαρικής Εκκλησίας, ο Γεώργιος Εμίρης, η Στέλλα Ανδρονίκου, και ο Χρήστος Κλεάνδρου.

19. Τον επισκέφθηκαν διαδοχικά ο Ιωάννης Στασή και η Ευδοξία Λυμπέρη. Το βράδυ παρακολούθησε την Διάλεξη του Καθηγητή Robert Holland, με θέμα "Independent Cyprus at 50: Reflections Past and Present", που δόθηκε στο Lancaster House του Κεντρικού Λονδίνου.

20. Το βράδυ προήρευσε Συνεδρίας της Επιτροπής για την οργάνωση του Όγδου Κληρικολαϊκού Συνεδρίου.

21. Τέλεσε την Νεκρώσιμη Ακολουθία για τον Ιωάννη Αθανάσιο στον Ιερό Καθεδρικό Ναό των Αγίων Πάντων Λονδίνου. Το βράδυ προήρευσε Συνεδρίας του Ε.Φ.Ε.Π.Ε.

22. Τον επισκέφθηκαν διαδοχικά ο Θωμάς Φλέσσας, η Μάρθα Χρυσομάλλη, και το ζεύγος Παναγιώτη και Βάσως Βάσση. Στη συνέχεια μετέβη στην πόλη Plymouth.

23. Το πρώι επισκέφθηκε το Ελληνικό Σχολείο της Κοινότητος Αγίων Δημητρίου και Νικήτα, Plymouth, και το απόγευμα τέλεσε Εσπερινό, παρεκάθησε δε στη συνέχεια σε Δείπνο στην οικία του ζεύγους Γεωργίου και Έλλης Habib.

24. Τέλεσε τη Θεία Λειτουργία στον Ιερό Ναό Αγίων Δημητρίου και Νικήτα, Plymouth, χειροτόνησε δε σε Διάκονο τον Joseph Forbes και στη συνέχεια παρεκάθησε σε Γεύμα που παρέθεσε η Κοινότητα.

25. Τον επισκέφθηκε η Λία Παύλου. Το βράδυ επισκέφθηκε την Έκθεση Φωτογραφιών της Τουρκοκρατούμενης Λαπήθου, που έγινε στο Ελληνικό Κέντρο Λονδίνου.

26. Τέλεσε τη Θεία Λειτουργία στον εορτάζοντα Ιερό Ναό Αγίου Δημητρίου, Edmonton Λονδίνου, όπου και παρεκάθησε σε Γεύμα.

27. Τον επισκέφθηκαν διαδοχικά η Κωνσταντίνα Γκάτσιου, ο Κώστας Καββάδας και ο Κυριάκος Αριστοτέλους.

28. Τον επισκέφθηκε ο Δήμαρχος της Τουρκοκρατούμενης Λαπήθου, Αθωνάς Ελευθερίου, συνοδευμένος από την σύζυγό του, Γεωργία, τον Δημοτικό Σύμβουλο, Βασίλειο Μαυρέλη, και τον Σάββα Παυλίδην. Προϊστάμενο της Κυπριακής Εκπαιδευτικής Αποστολής Ηνωμένου Βασιλείου.

29. Τέλεσε την Νεκρώσιμη Ακολουθία για τον Πρωτοπρεσβύτερο Ανδρέα Γαριβαλδίνο, στον Ιερό Καθεδρικό Ναό του Αποστόλου Ανδρέα, Kentish Town Βορειοδυτικού Λονδίνου.

30. Επισκέφθηκε την Έκθεση Φωτογραφιών του Δήμου Λαπήθου, στο Κυπριακό Κοινοτικό Κέντρο, Wood Green Βορείου Λονδίνου.

31. Τέλεσε Αρχιερατική Θεία Λειτουργία και Δοξολογία για την 28η Οκτωβρίου 1940, στον Ιερό Καθεδρικό Ναό της Αγίας Σοφίας Λονδίνου. Στη συνέχεια ευλόγησε τους γάμους της Παναγιώτη Τουμάζου και της Rebecca Jarmin στον Ιερό Ναό Αγίου Χαραλάμπους, Luton.

Protocol Number 820

BARTHOLOMEW**By the mercy of God****Archbishop of Constantinople, New Rome and
Ecumenical Patriarch****Grace and peace unto the Plenitude of the Church
From the Fashioner of All Creation
Our Lord and God and Saviour Jesus Christ**

Beloved Children in Lord,

Our ever-memorable predecessor, the late Patriarch Demetrios, who possessed a deep awareness of the gravity of the environmental crisis, as well as of the responsibility of the Church to directly and effectively confront the crisis, issued the first official encyclical dealing with the protection of the natural environment more than two decades ago. Through this encyclical, the Mother Church officially established the date of September 1st, - the beginning of the ecclesiastical year - as a day of prayer for the protection of the environment, declaring it to the plenitude of the Church throughout the length and breadth of the world.

At that time, our Church insightfully emphasized the significance of the eucharistic and ascetic ethos of our tradition, that manifests our most important and most crucial unique contribution toward the proper and universal struggle for the protection of the natural environment as a Divine Creation and shared inheritance. Today, in the midst of an unprecedented financial crisis, humanity is facing many and diverse trials. But this trial is related not only to our individual hardships; this trial affects every aspect of human society, especially our behaviour and perception of the surrounding world and the way we rank our values and priorities.

It is important to note that the current grievous financial crisis may spark the much-reported and absolutely essential shift to environmentally viable development; i.e., to a standard of economic and social policy whose priority will be the environment, and not unbridled financial gain. Let us all consider as an example what may happen to countries that are suffering today on account of the financial crisis and poverty, such as Greece, which at the same time have

exceptional natural riches: unique ecosystems, rare fauna and flora and natural resources, exquisite landscapes, abundant sunlight and wind. If ecosystems deteriorate and disappear, natural sources become depleted, and landscapes suffer destruction, and climate change produces unpredictable weather conditions, on what basis will the financial future of these countries and the planet as a whole depend?

We hold, therefore, that there is a dire need in our day for a combination of societal sanctions and political initiatives, such that there is a powerful change in direction, to a path of viable and sustainable environmental development.

For our Orthodox Church, the protection of the environment, as a divine and very good creation, embodies a great responsibility for every human person, regardless of material or financial benefits. The direct correlation of the God-given duty and mandate, to work and preserve, with every aspect of contemporary life constitutes the only way to a harmonious co-existence with each and every element of creation, and the entirety of the natural world in general.

Therefore, we call upon all of you, beloved brethren and children in the Lord, to take part in the titanic and righteous battle to alleviate the environmental crisis, and to prevent the even worse results that derive from its consequences. Let us motivate ourselves to harmonize our personal and collective life and attitudes with the needs of nature's ecosystems, so that every kind of fauna and flora in the world and in the universe may live and thrive and be preserved.

September 1st, 2010
Your beloved brother in Christ and
fervent supplicant before God,
+ BARTHOLOMEW of Constantinople

SOME REFLECTIONS ON ORTHODOX - ANGLICAN RELATIONS

by Archbishop Gregorios of Thyateira and Great Britain

addressed to the members of the Anglican - Orthodox Theological Dialogue
at Christ Church College, Oxford on Wednesday, 1st September 2010

Dear Brothers and co-workers in the Vineyard of our Lord Jesus Christ,

First, may I greet you in the name of His All-Holiness the Oecumenical Patriarch Bartholomaeos I, on this the first day of the New Ecclesiastical Year of the Orthodox Church. His All-Holiness has asked me to assure you that he has this meeting in his prayers and that he awaits with interest to learn of the results of your deliberations. I also welcome you on behalf of the various Orthodox Churches in the United Kingdom whose hierarchs have recently come together in an Assembly of Orthodox Bishops so that there may be a united witness and single voice to express the views and opinions of Orthodoxy in the face of growing secularism in this country.

Relations between the Patriarchate that I represent in this country – namely, that of Constantinople, better known as the Oecumenical Patriarchate – and the Church of England go back a long way. It is possible to see the interest of both the civil and the Anglican authorities in the establishment of a Greek Orthodox church in London in the seventeenth century, as well as in the establishment of a Greek College here in Oxford. That both ventures failed is now part of history, although it is probably true to say that the reasons are still not completely clear. This is particularly true when speaking of the Greek church in Soho.

The non-juring bishops of the Church of England were also in contact with some of the Orthodox Churches in the eighteenth century, seeking recognition. But they were to be disappointed in their negotiations with the Orthodox Patriarchs.

The nineteenth century saw a growing interest on the part of some Anglicans in this country in the Orthodox Church – in particular, with the Russian Orthodox Church, although there were also contacts with the Oecumenical Patriarchate, and an Englishman was ordained priest for work among Greek seaman. By the time of the First World War, there were four beautiful Orthodox churches in the

British Isles: of the Wisdom of God in west London, of the Annunciation in Manchester (which, in May this year, celebrated its 150th anniversary), of St. Nicholas in Liverpool and another dedicated to the same saint in Cardiff. With God's help and by His grace, these exquisite buildings continue to function and serve the Orthodox people of the areas in which they are to be found. In addition, there is a cemetery chapel in south-east London, also from this period.

But it was the twentieth century that saw the flowering of relations – some, not always positive; others, extremely generous. Particularly following the Second World War and the increase of Orthodox Christians from Cyprus (among other places), the Church of England made available a number of its churches either for the exclusive use of Orthodox Christians or for shared use. Today, the Archdiocese that I lead in the name of the Mother Church of Constantinople has tens of churches that were at one time Anglican buildings. This year, for example, we have acquired a further two. And I should also like to mention that in Harrow, on the site of a former Anglican mission church, we have almost completed construction of a new church in the Byzantine style, which I am confident will soon be functioning for the benefit of the people of the area.

Other Orthodox congregations in this country also have former Anglican buildings – and I would mention the magnificent Russian Orthodox cathedral in South Kensington and the Serbian church in west London. I ought also to mention that another very impressive church building (and one that has been recently-built in a traditional style) is that of the Dormition of the Mother of God and the Holy Imperial Martyrs in Gunnersbury, south-west London, which belongs to the Russian Church Abroad; while there is a beautiful Serbian Orthodox church (again, built in a traditional style) in Bournville, a suburb of Birmingham.

Indeed, I should like to take this opportunity, on behalf of all Orthodox Christians in this country, to express our gratitude to the authorities of the Church of England for their contribution and for

assisting us in such a wonderful and practical way through providing accommodation for our people who are scattered throughout this hospitable and democratic country. This gesture of the Church of England continues up to today, as has been seen following the influx of Orthodox Christians following the Fall of Communism in the nineties.

Personal contacts and the exchange of visits are always a barometer showing the strength - or otherwise - of our relations. And there have been numerous examples of the exchange of visits at even the highest level. For example, the visit of Patriarch Athenagoras I of Constantinople in 1967 was not his first to this country. As archbishop of Corfu, he had represented the Church of Greece at the 1930 Lambeth Conference (as, indeed, did my predecessor, the late Archbishop Germanos). Since then, his successors Patriarchs Demetrios and Bartholomaeos have visited Lambeth and have received a warm and enthusiastic reception. The same is true of the heads of other Orthodox Churches; and I am sure that many of us can remember the visits of Patriarchs Parthenios of Alexandria, Alexei I & Alexei II of Moscow, Pavle of Serbia, and Justinian and Justin of Romania (all of blessed memory), as well as of Patriarchs Ignatios of Antioch and Ilya of Georgia, and of many other Orthodox prelates (whom God preserve). In addition, there are always a considerable number of Orthodox observers at the Lambeth Conference, as well as at other similar events.

The Dialogue between the Orthodox Church and the Anglican Communion is one of the fruits of the growing friendship between us; and your presence here today as you begin a further session of this Dialogue is further evidence of the warmth and affection that exists between us.

As a result of the forty-five years of continuous dialogue between the Orthodox Church and the Anglican Communion, both sides have discovered and learnt a great deal more about each other; and they are conscious of their desire and will to continue this dialogue until the blessed day that they will achieve the crown of unity - that is to say, to share in eucharistic communion from the same Sacred Chalice. However, saying this, I must emphasise that I am neither a prophet nor a seer. But I am confident that the dialogue between the Anglican Communion and the Holy Orthodox Church is something which comes from God, Who is working through people like you. I am confident

that God continues to work and guide the Churches in order to fulfil their temporal and divine mission. The dialogue between Christians is the fruit of the Holy Spirit in these difficult and somewhat apocalyptic times in which we live.

You are meeting in this historic city of Oxford, a city of Christian Letters which have been studied through the centuries to this very day by way of the interpretation of the Bible, Church History, and the dogmas and teachings that derive from the Apostles. You will be fully aware that there are difficulties in the progress of this Theological Dialogue and that every year new problems are added to it. But I recall what was said by a leading prelate, "We cannot dictate to another Church what to do with its own problems". Another, also of great importance, said of the Anglicans that they should be permitted to "speak their minds openly in order to keep the spirit of freedom alive", and how we ought to give the opportunity to those people within the enclosure of the Church to be brave and unafraid when confronted with problems.

Needless-to-say, many people in this country speak openly of how today we live in a nation that is secular, one in which the spirit and the letter of the Gospel have been relegated and pushed to one side. Personally, I do not accept this. I believe wholeheartedly that in this country – and not solely in this country – that there is a living reality of the presence of God the Holy Spirit, hovering above and within the Churches until efforts such as yours bear fruit to the glory of the Triune God and for the Salvation of Humanity. So it is our duty to help people and assure them of our understanding, together with our love and charity towards their needs and problems, while at the same time not to be ready to judge them too easily. For this reason, and looking at things from this point of view, the Dialogue between the Orthodox Church and the Anglican Communion is of paramount importance not only for ourselves and Christianity, but for the whole of humanity.

With these few thoughts, I greet you all and wish you a happy new Ecclesiastical New Year and every success in your life, in the life of the Churches you represent, and among our young people. May Almighty God bless you and inspire you in your deliberations; and may you find common ground through your study of Holy Scripture and the two-millennia-long Sacred Tradition of the Church and the teachings of the Holy and God-fearing Fathers.

**ADDRESS OF HIS EMINENCE ARCHBISHOP GREGORIOS
OF THYATEIRA AND GREAT BRITAIN
ON THE OCCASION OF THE DINNER AT THYATEIRA HOUSE
IN HONOUR OF THE LORD MAYOR OF WESTMINSTER
Cllr. JUDITH WARNER
23rd SEPTEMBER 2010**

My Lord Mayor,

It is a great joy for me to welcome you and your Consort, Count Paolo Filo della Torre, to Thyateira House this evening.

Thyateira House, the residence of the archbishop of Thyateira and Great Britain for the time-being, is the headquarters of the Archdiocese of Thyateira and Great Britain of which I am the spiritual leader, it being a diocese of the Oecumenical Throne of Constantinople – the prime see of the worldwide Orthodox Church. Thus, by extension, I am able to welcome you here in the name of His All-Holiness Patriarch Bartholomaeos who has assured me of his joy at your being here this evening, and he extends his blessing to you and prays for the success of your term of office as Lord Mayor of the historic City of Westminster.

Patriarch Bartholomaeos is the head of one of the most ancient Sees of Christianity, one established during the Apostolic Era but transferred to the nearby city built by Constantine the Great in the fourth century. It has remained faithfully in Constantinople under Byzantine, Ottoman and Turkish rule. Originally based in a devoutly Christian country, it subsequently found itself in one that was Moslem, while today the Turkish State is a secular one, but one in which Islam is the dominant Faith. The Church that he leads there functions under very difficult and often hostile circumstances and is in need of our constant support and prayers. Unfortunately, in Constantinople today there are only a few thousand Christians, and for the ancient ecclesiastical institution of the Oecumenical

Patriarchate of the Greek Orthodox Church in particular the situation appears to be very bleak.

Turning to this evening's dinner, I have for some time been anxious to have the opportunity to welcome you here, having learnt through mutual acquaintances of your regard for the life of the Orthodox Church and your interest in its worship – as well as your delight in all things archaeological.

In the recent past, our Church has frequently been seen as being somewhat of an archaeological relic (!); and yet in our days many people, on examining it more carefully, are surprised to find how modern and relevant it is to contemporary life and society. The spiritual needs, searching and probing of mankind may take different forms from age to age, but in essence they remain the same. One can see this, for example, in the writings of Classical Greek philosophers and Latin authors, as well as other ancient thinkers. And then, 'in the fulness of time' [Gal. 4 : 4], God revealed Himself in Human Form, entering history and reconfirming the meaning of life, through coming and preaching 'peace to (those) which were afar off, and to them that were nigh. For through Him, we ... have access by one Spirit unto the Father' [Eph. 2 : 17-18]. Since then, the Church has undertaken its God-given mission 'in season and out of season' [2 Tim. 4 : 2] and brought comfort and healing and hope to those who journey through this life, as though 'through the valley of the shadow of death' [Ps. 22 : 4], as it obeys its Lord's command to 'teach all nations ... to observe all things, whatsoever (He has) commanded' [Matt. 28 : 19-20].

Photographs taken during the visit of the Lord Mayor of Westminster to Thyateira House.

The present prime bishop of the worldwide Orthodox Church, His All-Holiness the Oecumenical Patriarch Bartholomaeos I, has throughout his primatial ministry promoted the necessity of mankind – whether persons of faith or otherwise – living in harmony with the environment in which we live – that is to say, the world created by Almighty God. His prominent commitment to this problem that threatens our existence on this planet has led to him being referred to as the ‘Green Patriarch’ on account of his active participation in activities such as those aimed at educating people (whether of Faith or not), governments, States, Churches and non-governmental organisations to protect and respect the planet and through his personal involvement in in-depth conferences that deal with major problems confronting the world’s environment by visiting the most affected areas, studying and examining the problems on-the-spot. Some may see this as being ‘New Age’. In fact, it springs from his deep faith and love of God, Who, on completing His work of Creation ‘saw everything that He had made, and, behold, it was very good’ [Gen. 1 : 31]; and Who took (Adam, the first created human-being) and put him in the garden (He had created, that of Eden) to dress it and keep it’ [Gen. 2 : 15, KJV]. Thus, the question and concern today is how to save Creation and pass it on to the next generations in a safe, clean and pure condition for those who come after us.

In these endeavours, he has been followed and joined by many of the world’s religious and secular leaders – including the Pope of Rome, Benedict XVI, and representatives of those Christian denominations that have resulted from the Reformation of western Christianity in the sixteenth century. This coming-together of men of Faith and Good Will is a characteristic of the twentieth century and has resulted in our coming out of our ghettos and getting to know each other not as strangers but as brothers and sisters, human beings created by the Triune God and sharing in the same humanity. We have seen many practical fruits of this co-operation in our own days – a striking example of which has been the recent visit to this country of the Roman Pontiff, Pope Benedict XVI, where he received an extremely warm and heartfelt welcome. Likewise, Orthodox Christians in this country have experienced a warm welcome, which they have been given on coming as ‘strangers’ to these shores – whether as refugees from persecution, civil strife and (more recently) the unwarranted uprooting from their homes and hearths following invasion, aggression, and bodily and spiritual violation (when, in July and August 1974, the Island of Cyprus was invaded by Turkish forces creating a situation which sadly exists to this present today). And we are grateful to the authorities of the Church of England (for example) in making available so many places of worship – either disused (which we have enabled to acquire for our own use) or which we share.

But we have also been given a warm welcome by the Local Authorities – in particular, by a number of the London Boroughs, who through their Local Education Authorities have encouraged us in our more mundane ideals. Our Church places a great emphasis on education, with Saturday or weekday schools in most of our parishes and Communities (which complement the State system of education). With this in mind, we have for the past ten years had a Voluntary-Aided Primary School in the London Borough of Croydon which, this year, was upgraded following its OFSTED Inspection (and we look forward

to creating a further school in north London).

But worldly wisdom is meaningless without a strong and firm spiritual foundation and outlook, which we acquire through our communion with the Divine through our worship – be it as individuals or as part of the larger family that congregates at the Table of the Lord to receive His blessing and share in His Body and His Blood – with the Divine Liturgy being celebrated every Sunday and on other great feasts of Christianity. For Orthodox Christians, this is the Mystery, the Sacrament, which will crown our unity in Faith with those outside the Orthodox Church when that blessed day arrives. Our Eucharistic worship of Almighty God is characterised by its joyfulness and its beauty, as all the senses are brought into play to help the soul ascend to its Maker. Whether in a magnificent cathedral or a humble village church, it is the same Lord and Saviour Who is worshipped and adored, and the Faithful share in the Mystery of our salvation and the unity of the Triune God.

Here in London, we are blessed with many beautiful churches – principal among which is that of the Divine Wisdom in Bayswater (situated within the City of Westminster), established in 1877 and which has functioned continuously since then for the benefit of the Faithful. With us this evening are almost all of the members of that church’s committee, together with their priest; and I know that I speak for all of them when I say how much we are looking forward to having the privilege of welcoming you there. It may interest you to know that in the cathedral’s narthex is to be found the foundation stone of the first Greek Orthodox church building in London, which was situated in Soho and which dated from the seventeenth century. Another memorable London church – and indeed one that is of particular historic and artistic interest – is that of All Saints’ in Camden Town; while, in Harrow, we have almost completed the construction of a new church in the Byzantine style (which we hope, God willing, will be ready for use in time for Christmas or in the early New Year, at the latest).

It is often said that our churches, both on account of their atmosphere and due to the congregations that worship in them, are ‘welcoming’ and ‘joyful’ places. It is my hope that you have felt a little of this traditional spirit of welcome and joy this evening and that our meeting here at the headquarters of the Archdiocese of Thyateira and Great Britain will be the first of many. I pray that Almighty God, Who is worshipped and adored in Trinity, will bless you and keep you in good health and strength, enabling you to fulfil your duties as First Citizen of this great and historic City of Westminster. And, in recognition of your visit here this evening, I should like to confer on you the Cross of the 75th anniversary of the Archdiocese of Thyateira and Great Britain.

And to your Consort, I should like to make a gift of a small icon of our Lady the Mother of God and Ever-Virgin Mary; while, at the same time, presenting you both with some of my writings in English, which I hope will remind you of your evening with us at Thyateira House.

Thus, using in part the words of a fourth-century archbishop of Constantinople, I should like to invoke upon you the blessing of Almighty God, by saying: May the grace of our Lord Jesus Christ, and the love of God, and the fellowship of the Holy Spirit be with you, your family and loved ones, and all those whom you serve as Lord Mayor, both now and forever and to the ages of ages.

Amen.

**ADDRESS BY ARCHBISHOP GREGORIOS
ON THE OCCASION OF THE ORDINATION OF
DEACON JUSTIN GARNETT TO THE PRIESTHOOD**
Church of St. John the Theologian, Mare Street, Hackney
Sunday, 26th September 2010

Today, my dear Brothers and Sisters, our Holy Church celebrates the Translation from earth to heaven of St. John, whom we honour as Evangelist on account of his having written the Fourth Gospel; Theologian, because of the high theological content of this Gospel; Beloved Disciple, as Scripture itself refers to him [cf. John 19 : 26]; and whom the Church identifies as the one who rested on the Saviour's breast as He presided at the Last, Mystic, Supper before His Betrayal and Crucifixion [cf. John 13 : 25]. He was one of that small group within the Choir of Holy Apostles that, together with him, consisted of St. Peter and St. James, his own brother. This group witnessed the Transfiguration of Christ on Mount Thabor; this group was closest to Christ during His Agony in the Garden of Gethsemane.

Today, however, we honour him as the patron saint of this beautiful church – one, offered to us about forty-five years ago by the Catholic Apostolic Church, which has over the years been very generous to our Church both by making over to us a number of church buildings and through financial assistance to the needs of our Archdiocese. There is no doubt that this dedication was chosen due to St. John being the patron saint of the Monastery of Patmos, of which my beloved predecessor of blessed memory, the late Archbishop Athenagoras (Kokkinakis) – during whose arch-pastorate this parish was established – was a monk.

Today, in addition to this festal celebration, I have the joy of ordaining Deacon Justin Garnett as a priest. He now stands before me waiting to receive the grace of the Holy Spirit as he advances from the ministry of service to his bishop and his clergy and to the People of God, to that of administering the Sacred Mysteries in the name of his bishop to these same People of God, guiding them in their religious and spiritual life, supporting them in their difficulties and sadness, sharing with them in their joys and gladness.

Father Justin,

I welcome you and your family here today. You come to me with an excellent report, both from the Church that ordained you as deacon in 2006 (namely, the Patriarchate of Antioch) and from Archimandrite Athanasius Ledwich, whom you regularly assist at his Hermitage near your home in Suffolk, and to whom you have been a great support and help in this time of his debilitating illness. In ordaining you today, this Archdiocese entrusts to you the Community of the Holy Unmercenarys, Cosmas and Damian, the leadership of which Father Athanasius has had to lay down, due to his illness. However, it goes without saying that he will continue to guide it spiritually and prayerfully as you take your first steps with your new congregation.

In your life to date, you have been called upon to make a number of great sacrifices. Your conscience dictated that you should leave the pastoral ministry of the Church of your birth and baptism and enter the fold of the Orthodox Church. In this your decision, you were readily supported by your wife Sophia and by your four children – Aidan, Bridget, Anastasia and Joseph. With this in mind, you already have some idea of the sacrifices that you will be called upon to make as you serve as a priest of the Orthodox Church and, indeed, as one who (like the Holy Apostle Paul) will support himself and his family through the work of his own hands in a professional calling. You will, I am sure, have Saints Cosmas and Damian as your example and inspiration – they who offered their services to their fellow men and women without expecting any financial reward, save that of knowing that they did the will of their heavenly Father [cf. Matt. 7 : 21].

The Church calls you to lead the small group of Faithful living in north Essex and south Suffolk, who gather together in prayer and adoration in Ipswich. This (together with Bury St. Edmunds) is an historic town in a county which itself is redolent with history. One only has to visit the centre of Ipswich to see evidence of a prosperous mediaeval port town, with many churches and the beginnings of what was hoped to be a leading college (established by a local man, the redoubtable Cardinal Wolsey). Today's reality, however, is that many of these churches are now used for purposes other than that for which they were built, while very little remains of Wolsey's college. Despite its guise of a town filled with many church buildings and other places of worship, there is a great need for the re-evangelisation of the area, of making our Lord Jesus Christ more central to the lives of the people of this blessed country in which we have the joy and privilege of living. We know that the smallness of a congregation is no hindrance in its mission of presenting Christ to the world. And we can all remember what a small group of fishermen, a tax-collector and a handful of others were able to achieve !

Priesthood has many burdens, calls for much sacrifice, and demands great patience. It also offers many rewards; and I am confident, Father Justin, that you will experience these rewards through your offering of yourself in the service of others. Your beloved wife will be there to help and assist you as she shares with you in fulfilling your calling. Your children will, I hope, find that they too can make their own offering to your life and mission.

Father Justin,

The hour is now come [John 12 : 23] ! With confidence, faith and the fear and love of God enter now into the joy of your Lord [cf. Matt. 25 : 21] !

THE EXALTATION OF THE CROSS

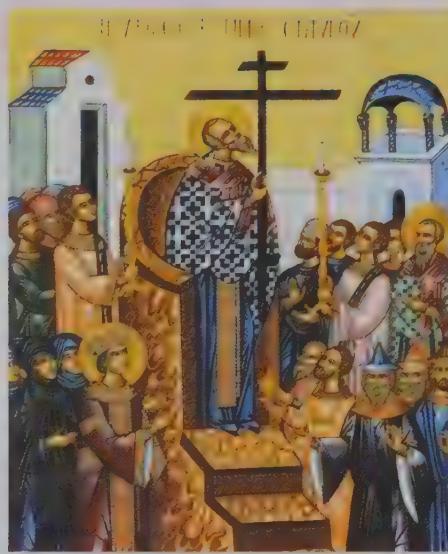
by Fr Vassilios Papavassiliou

In 326 A.D., the Empress St. Helen found in Jerusalem the Cross on which Jesus was crucified. It was buried under the temple of Venus that the Emperor Hadrian had built on Golgotha. The temple was pulled down and three crosses were found. Uncertain which of these three was the true Cross, the Patriarch Macarius instructed that the crosses be placed one by one upon a dead man during a funeral procession. The first two were placed upon him, but to no avail. When the third was placed upon him, the man was restored to life.

Knowing by this miracle, that this was the true Cross, Macarius raised the Cross aloft for all to see, and the people sang "Lord, have mercy!" So began the Feast of the Exaltation of the Holy Cross.

Something that always strikes me about this story is the faith which Macarius had in the Cross and Resurrection. There seemed to be no doubt in his mind that the true Cross would have a miraculous effect on the dead man, no doubt that he would rise from the dead if the true Cross touched him. St Paul teaches us that we are justified by faith – and our faith is one in the Cross and Resurrection.

The Holy Cross is the symbol of Divine Love, for with His arms stretched upon the Cross did Christ give His life for the world. The Cross reminds us that we are not of this world, for we are called to take up our cross and deny ourselves in the hope of Resurrection. The sign of the Cross is found in the Divine Liturgy and in all Christian Feasts. It is used in prayer. It is the symbol of blessing. It is found in the dedication of Churches, in schools, in homes and in cemeteries. And yet we are all, no doubt, aware of past incidents in which the sign of the cross has been contested and discouraged, and it is likely that

more such incidents are to come. We are told that the Cross, the very heart and symbol of our Faith, is an offence to others. This should not take us by surprise, for the Cross symbolises much of what the world fears and loathes: death, pain, judgement, humility, forgiveness, self-denial. The Cross, as a Christian symbol, challenges people to reflect, to reconsider their lives and their beliefs. It reminds them that they are without excuse, that they will have to account for what they have done in this world.

Nor is the offensiveness of the Cross anything new. St. Paul tells us that "the preaching of the cross is to them that perish foolishness" (1 Cor. 1:18). But the Cross is also something in which we take comfort and in which we have peace. For forgiveness is already prepared and the record of all sins has been torn up on the Cross. The Crucifixion is not something that we must atone for, as though Christ did not give His life freely precisely to free us from judgement and suffering. The Crucifixion was a victory, not a tragedy. The Cross is the source of our joy and hope. It is called the 'Tree of Life', for through the Cross we were freed from the oppression of death, when Christ Who was crucified, Who is the source of life, 'met death in single-fight' and vanquished him, overthrowing the tyranny of the devil, and granted Resurrection to the world.

"The Cross is the guardian of the whole world; the Cross is the beauty of the Church; the Cross is the strength of kings; the Cross is the support of believers; the Cross is the glory of Angels, and the wound of demons" (Exapostelarion of the Exaltation). The Cross is our hope, our sanctification, our life and our salvation. Let no one make us feel ashamed of it.

ADDRESS OF WELCOME TO THE CHURCH OF THE HOLY APOSTLES LEYLAND

BY GREGORY BAKER, CHAIRMAN OF THE COMMUNITY

To Your Eminence, Mr Deputy Mayor and Madam Deputy Mayoress, and to all the Clergy, Church Godparents, Sponsors, Donors, Contributors and all our guests and people may I add my warm welcome.

It has fallen on me to tell you a little something of our history and the work required to bring our church to this point in time.

Our church and community is still quite small in the greater scheme of things but thanks to the confidence shown in us by Your Eminence we pray that we will continue to grow in our Orthodox faith and in our efforts to promote the Gospel of Christ in this area.

The community started from a very small seed indeed. The seed was planted in the late 1980s by the then humble priest, but now Protopresbyter, Fr. Stephen from Shrewsbury parish. He came up into the wilds of Lancashire and Cumbria to provide Orthodox services in various local homes for a very small handful of English converts and others with an interest in a Church that has changed little over the centuries.

This lack of change in a church might seem at odds with modern day thinking where it would seem that all change is perceived as for the better. However I would say that change for change's sake is often not for the best. So the people that I mentioned were searching for the roots of their Christian faith, for an unchanged view of the original teaching of The Holy Apostles and early Church fathers. They found it in the Orthodox Church.

As the group became a little more established, services were held four times a year in borrowed premises in Wigan. Over the following years services were held monthly in various places in the Wigan and Preston areas and growth progressed slowly.

By the late 1990s the community had grown sufficiently and we were looking for somewhere suitable to rent on a Sunday to hold the service of The Holy Liturgy on a weekly basis. We found The Galloway Hall in Preston and from January 2000 we were able to hold regular weekly services there.

By this time Fr Christodoulos had recently been ordained priest and conducted most services. Unfortunately, only a couple of months after moving to The Galloway Hall, Fr Christodoulos suffered a very serious illness. However by the Grace of God he was eventually restored to us.

Here I must express my heartfelt thanks to a priest, who unfortunately can not be here today, Fr Christopher Rogers who came to our rescue. He travelled many miles each week for over 6 months to take charge of the services and later to support Fr Christodoulos as he slowly recovered.

The Galloway Hall was our weekly home until 2007. This stable base resulted in increasing numbers of the faithful from many different nationalities. We now needed our very own church and home.

After many failed attempts to purchase our own church, we were finally successful in July 2007 and moved into our permanent home - the disused Leyland Lane Methodist Church - thus continuing Christian worship there - otherwise I am sure there would now be a block of flats on the site. I must thank the previous local Methodist faithful of the church for their support as we expressed our interest in the buildings.

The church building was of a typical early Methodist layout and we quickly realised extensive modifications were needed

to convert it for the requirements of Orthodox worship.

The original floor was sloping with a curved arrangement of rows of pews facing a high pulpit and choir stalls. Orthodox worship requires space in the centre of the church and a sanctuary or altar area. So a great deal of work was carried out mainly by church members.

The Victorian style pews, pulpit and choir stalls were removed to basically create an empty shell. There was a great deal of plastering on the lower walls required.

There was a very large off-centre hole in the wall where the organ had been. The gap was built up on one side to centre up the hole and we designed and built an apse within it.

This, as many of you will have noticed, has a semi-dome at the top. The underlying engineering of this took some head scratching and, as so often during our work, invaluable free advice from our builder Karl Gee. I must give Karl a little plug at this point. He is an amazing plasterer, and I watched in awe as he plastered the semi-dome producing a fantastic job. It is not easy plastering, in effect, two intersecting semi-circular arches at the same time.

Then came the building of a level floor with a slightly higher sanctuary. I can tell you that the angle calculations for the cutting of the timber support structure on the original sloping floor were quite complicated. However we got it right and then we laid the beautiful oak floor. We also laid a very solid concrete foundation for where the altar would later be placed.

Next came the construction of the narthex - a sort of vestibule around the inside of the front entrance to the church. This was followed by the construction of the iconostasis or icon screen around the sanctuary. This then really completed the construction phases of our alterations.

Since then the decoration and placing of icons on the iconostasis and walls has gradually continued and still continues as funds or donations of icons allow. I must thank the Laledakis family in particular for the gifts of several beautiful icons. I must also thank George Ipe, one of our members, who painted the beautiful wall paintings.

Earlier this year we were able to commission and install our marble altar thanks to the generosity of a friend of the church.

I must thank the many people from amongst our own members and the many friends of our church from around the country who have been so generous - in their physical efforts, their donations of icons and other things and for their monetary gifts. Without them, all of this work would have been impossible. We can not necessarily commemorate everyone in the church just yet; but when we finally come to write the definitive history of the genesis and development of the church, we will memorialise those who have given.

Although we still have some way to go in raising money to clear our debt, the purchase and refurbishment so far has required the extensive financial commitment of many. It was a real commitment of faith in God to help us. Today we can look back on the often difficult physical demands involved in adapting the structure of the church for use as an Orthodox Church as a time of preparation. We are now, more than ever, determined to serve our God and Saviour Jesus Christ in this town and area.

Thank you.

HIS EMINENCE ARCHBISHOP GREGORIOS' DIARY

September 2010

1. In the morning, His Eminence Archbishop Gregorios travelled to Oxford, where he addressed the inaugural session of the Anglican-Orthodox Theological Dialogue, held at Christ Church College.
2. At midday, he left Heathrow Airport for Athens, travelling onwards to the Island of Spetses.
4. During the morning, he received Protopresbyter Panagiotis Avramopoulos, Archimandrite of the Oecumenical Throne Venedikos Ioannou, and Archimandrite Gregorios Nanakoudis. In the evening, he blessed the marriage of Georgios Leventis and Sophia Gross at the chapel of the Ascension of the Lord on the Island of Spetses. Afterwards, he left to return to Athens.
5. In the morning, he left Athens by air to return to London. In the afternoon, he blessed the marriage of Emilio Nona and Angelina Papadopoulos, held at the Anglican church of St. Michael & All Angels in Brighton due to the recent fire-damage at the Orthodox church of the Holy Trinity.
6. In the morning, he received Archimandrite Pantaleimon Poulos. At midday, he presided at the funeral of Mrs. Anastasia Costa Iosif at the Cathedral of the Dormition of the Mother of God in Wood Green.
7. In the morning, he received Archimandrite of the Oecumenical Throne Nikolaos Serghakis. Later, he received James & Rebecca Higgs (who were accompanied by Protopresbyter Stephen Maxfield), afterwards entertaining them to lunch. In the afternoon, he received Mesdames Maria Spanou & Angeliki Charita.
8. In the morning, he celebrated the Divine Liturgy at the Cathedral of the Nativity of the Mother of God in Camberwell on the occasion of its title feast, being entertained to lunch by the Community afterwards. In the afternoon, he celebrated an Haghiasmos at St. Cyprian's V.A Primary School in Thornton Heath.
9. In the afternoon, he received Deacon Nektarios Ritsos.
10. In the morning, he celebrated an Haghiasmos at the Hellenic Gymnasium-Lyceum of London in Wood Green. In continuation, he went to the church of St. John the Baptist in Hornsey, where he presided at a meeting with the chairman and the clergy of the Community, having lunch there afterwards.
11. In the morning, he baptised Anio Panos, infant son of Andreas & Natasha Phyrillas, in the Chapel of the Archdiocese, afterwards attended the celebratory Luncheon held at the Notting Hill Brasserie.
12. In the morning, he celebrated the Divine Liturgy at the church of St. John the Baptist in Hornsey, during the course of which he ordained Deacon Pavlos Gregoriou to the priesthood and conferred the Office of Underdeacon on Savvas Vassiliadis. He was entertained to lunch by the Community afterwards. In the afternoon, received Christos & Charalambos Paradissiadis.
13. During the morning, he received Georghios Georghiou (Cyprus Consul-General in London), who was accompanied by Georghios Christofidis, Miss Kyriani Stavridi & Constantinos Ioannou. He entertained Miss Sophia Stamateli (Hellenic Consul) to lunch.
14. In the morning, he celebrated the Divine Liturgy at the Cathedral of the Holy Cross & St. Michael the Archangel in Golders Green on the occasion of its title feast, during the course of which he ordained Savvas Vassiliadis to the diaconate. He was entertained to lunch by the Community afterwards.
15. In the morning, he received Mrs. Heleni Armeni. He then received the members of the Clergy Fraternity, afterwards entertaining them to lunch. During the afternoon, he received Mrs. Shireen Kamal (together with her daughter Malika), Christos & Heleni Eleftheriou, Antonios Themistocleous and Georghios Arghiris (Commercial Counsellor, Cyprus High Commission). In the evening, he presided at a meeting of the Governing Body of St. Cyprian's Primary School in Thornton Heath.
16. During the morning, he received Miss Photine Christophi and Mrs. Sotera Christophi. At midday, he entertained Miss Anna Michaelidou & Mrs. Maria Vassiliadou to lunch. In the evening, he presided at a meeting of the Trustees of the church of St. George the Great Martyr in Kingston-upon-Thames.
17. In the morning, he received Archimandrites Theonas Bakalis & Hieronymos Kyriakidis. In the evening, he was present at Ecumenical Evening Prayer, held at Westminster Abbey in the context of the State Visit of Pope Benedict XVI.
18. In the morning, he was present at the Pontifical Mass celebrated at Westminster's Roman Catholic Cathedral by Pope Benedict XVI. In the afternoon, he travelled to Birmingham, being entertained to supper by Christophoros Philippidis at his home in Edgbaston in the evening.
19. In the morning, he was present at the beatification ceremony for John Henry Cardinal Newman, held at Cofton Park in Birmingham and at the Papal Mass held in continuation.
20. During the afternoon, he received Ioannis Kyriakidis and Lavrentios & Evghenia Spanos.
21. During the morning, he received Aristeidis Sandis (Hellenic Ambassador) and Protopresbyter Georghios Zafeirakos. At midday, he entertained Dr. Soterios Mousalimas to lunch. During the afternoon, he received Ioannis Kontogiannis, Menas Koitzis & Miss Aekaterini Loizou, Panagiotis Tsekas, Georghios Arghiris, Miss Georgia Serghiou, and Mesdames Heleni & Loulia Phoka & Ireneao Phokas.
22. In the morning, he received Miss Eleftheria Hadjikonstanti & Epameinondas Pittikas. At midday, he presided at the funeral of Mrs. Stella Evgeniou Stylianidou at the Cathedral of the Nativity of the Mother of God in Camberwell. In the evening, he visited the home of Ireneao, Loulia & Heleni Phokas.
23. In the morning, he participated in the London Church Leaders' Meeting held at the Anglican bishop of London's residence in the City of London. Returning to Thyateira House, he received Christos Savvidis. In the afternoon, he received Sophoklis & Loukia Nikolaou. In the evening, he entertained the Lord Mayor of Westminster, Cllr. Judith Warner, and her Consort, Count Paolo Filo della Torre, to Dinner at Thyateira House.
24. During the afternoon, he was interviewed by Pavlos Neophytou and received Lavrentios & Evghenia Spanos.
25. In the morning, he celebrated an Haghiasmos for the commencement of the new school year and Ashmole Greek Community School in Southgate.
26. In the morning, he celebrated the Divine Liturgy at the church of St. John the Theologian in Hackney on the occasion of its title feast and during the course of which he ordained Deacon Justin Garnett to the priesthood, conferring on him the new name of John in honour of the Beloved Disciple. He was entertained to lunch by the Community afterwards.
28. During the day, he received Father Stylianos Sava and Miss Androula Dometaki. He also visited the family of Christos Lazaris. In the evening, he was present at a concert celebrating the 50th anniversary of the Republic of Cyprus, held at the Cadogan Hall under the auspices of the Cyprus High Commissioner.
29. During the day, he received Costas Kavvadas and Mesdames Melissa Berol & Katerina Agathou.
30. During the day, he received Kostas Kavvadas and Louis Loizou. In the evening, he visited the refurbished Greek-Cypriot restaurant "Elysée", where he was entertained to supper.

October 2010

1. In the morning, he was present at the St. Cyprian's V.A Greek Orthodox Primary School in Thornton Heath's 10th anniversary

celebrations, in the context of which he celebrated the Divine Liturgy on the School's premises. At midday, he entertained Metropolitan Ambrosius of Helsinki & members of his clergy to lunch at Thyateira House. During the afternoon, he received Father Nikolaos Bitseki and Nikos Tornaritis (who was accompanied by Savvas Pavlidis).

2. In the morning, he celebrated an Haghiasmos at the Greek Language School of the church of St. John the Baptist in Hornsey. In continuation, he left for the north of England, where he presided at Great Vespers for the consecration of a church at the church of the Holy Apostles in Leyland.
3. In the morning, he consecrated the church of the Holy Apostles in Leyland, afterwards celebrating the Divine Liturgy there and ordaining James Higgs to the diaconate, conferring on him the new name of Dionysios in honour of the saint of the day. He was entertained to lunch by the Community afterwards.
4. In the afternoon, he participated in a meeting of the presidents of the Council of Christians and Jews, held at Lambeth Palace. In the evening, he was present at a lecture delivered by Professor Benjamin Arbel at the Strand Campus of King's College, entitled "A Fresh Look at the Venetian Protectorate of Cyprus (1473-89).
5. In the morning, he presided at the funeral of Mrs. Dimitra Louloudi at the Cathedral of the Divine Wisdom in Bayswater. Returning to Thyateira House, he received Constantinos Baltas, Mrs. Philomela Georghiadi (who was accompanied by her son, Kyrrilos), Pavlos Christou and Mrs. Maria N.S. Lemos. In the evening, he presided at an Haghiasmos on the occasion of the commencement of lessons at the Archdiocesan School of Byzantine Music & Chant in Wood Green, being entertained to supper afterwards.
6. In the morning, he visited Bishop Athanasios of Tropaeou in hospital. Returning to Thyateira House, he received Archimandrite Chrysostomos Tymbas. In the evening, he was present at the Reception held at the Cyprus High Commission to celebrate the Republic's National Day. Later, he was entertained to supper by Miss Marina Kalogherou.
7. In the afternoon, he was present at the service of Anglican Evensong at Westminster Abbey, on the occasion of the Cyprus National Day. Later, he left London's Heathrow Airport for Cyprus.
8. In the evening, he was entertained to supper by Krinios & Helle Macridis in Nicosia.
9. In the early evening, he blessed the marriage of Nikolaos Ghobrial and Heleni Markou at the church of St. Mark the Apostle in Archangelos (Nicosia), attending the reception held afterwards at the Hilton Park.
10. In the morning, he attended the Divine Liturgy at the church of St. Nicholas in Engomi. He then visited Costas & Niki Christopoulou, after which he was entertained to lunch by Prokopios & Helle Panagiotou. Later, he visited the Cemetery, where he read a Trisagion for the late Mrs. Maria Vassiliou Elia. In continuation, he visited the home of Theocharis & Maria Theocarous.
11. In the morning, he visited His Beatitude Archbishop Chrysostomos II of Cyprus at the Archdiocese. He flew back to London in the afternoon.
12. During the day, he received Louis Loizou and Father Georgios Christidis.
13. In the morning, he received Georghios Boutlas.
14. During the day, he received Mrs. Panagiota Aravani & her daughter Ioanna, Iakovos Tsounis & his daughter Athina, Mesdames Ourania & Varvara Katsouda.
15. In the morning, he received Andreas & Chrystala Avgousti.
16. During the day, he received Mesdames Panagiota & Anna Aravani and Anna Ioannou.
17. In the afternoon, he blessed the wedding of Michael Kalogherou and Margarita Georghiou at the Cathedral of the Divine Wisdom in Bayswater. In the evening, he was a guest at the Dinner & Dance of the Greek Women's Philanthropic Association (Finchley & Barnet), held at the London Marriott Hotel, Regent's Park.
18. In the morning, he presided at the funeral of Underdeacon Gregory Atkin, held at the Anglican church of St. Michael & All Saints in Brighton. During the afternoon, he received

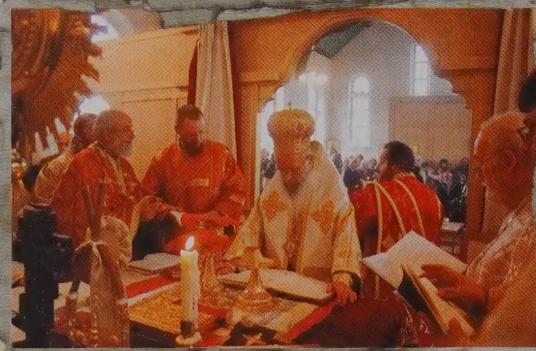
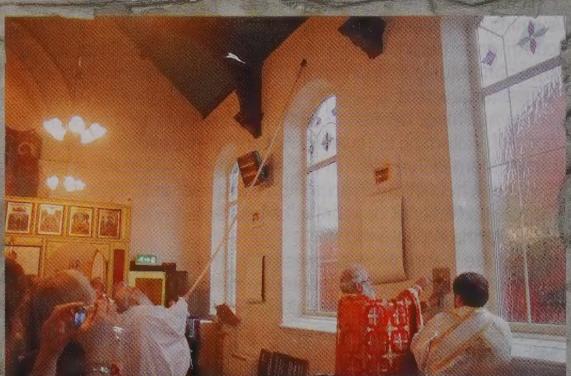
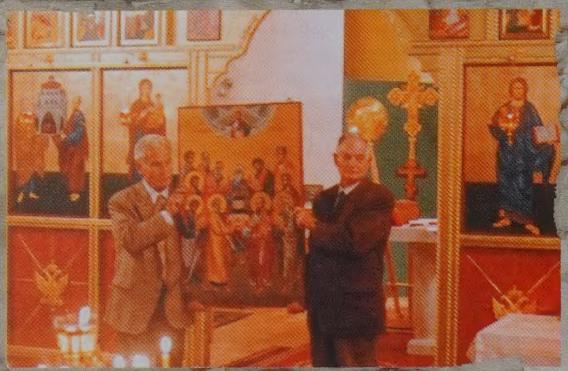
Metropolitan Symeon of Central & Western Europe (of the Bulgarian Orthodox Church), Georghios Emiris, Miss Stella Andronikou, and Christos Kleandrou.

19. During the day, he received Ioannis Stassis and Mrs. Evodia Lymberi. In the evening, he was present at a lecture delivered by Professor Robert Holland at Lancaster House, entitled "Independent Cyprus at 50 : Reflections Past and Present".
20. In the evening, he presided at a meeting of the Eighth Clergy-Laity Conference preparatory committee.
21. In the morning, he presided at the funeral service of Ioannis Athanassi at the Cathedral of All Saints in Camden Town. In the evening, he presided at a meeting of E.F.E.P.E., held at Thyateira House.
22. During the day, he received Thomas Flessas, Miss Martha Chrysomalli, and Panagiotis & Vasso Bassis. Later, he left to travel to Plymouth.
23. In the morning, he visited the Greek School of the Community of Plymouth. In the afternoon, he presided at Vespers at the church of Ss. Demetrios & Nicetas there, afterwards being entertained to supper by Georghios & Helle Habib at their home.
24. In the morning, he celebrated the Divine Liturgy at the church of Ss. Demetrios & Nicetas in Plymouth, during the course of which he ordained Joseph Forbes to the diaconate. He was entertained to lunch by the Community afterwards.
25. In the morning, he received Mrs. Lia Pavlou. In the evening, he visited the exhibition of photographs devoted to Lapithos in Turkish-occupied Cyprus, held at the Hellenic Centre.
26. In the morning, he celebrated the Divine Liturgy at the church of St. Demetrios in Edmonton on the occasion of its title feast, being entertained to lunch by the Community afterwards.
27. During the day, he received Mrs. Constantina Gatsou, Costas Kavadas, and Kyriakos Aristotelous.
28. During the day, he received Athos Eleftheriou, mayor of Lapithos (who was accompanied by his wife, Georghia), together with the town's council, Vassilios Mavrelis, and Savvas Pavlidis (head of the Cyprus Educational Mission).
29. In the morning, he presided at the funeral of Protopresbyter Andreas Garivaldinos at the Cathedral of St. Andrew the Apostle in Kentish Town.
30. In the evening, he visited the exhibition of photographs devoted to Lapithos, held at the Cyprus Community Centre in Wood Green.
31. In the morning, he celebrated the Divine Liturgy at the Cathedral of the Divine Wisdom in Bayswater, following which, he presided at a Te Deum celebrating the Hellenic National Day commemorating 28th October 1940. In the afternoon, he blessed the marriage of Peter Toumazou and Rebecca Jarmin at the church of St. Charalampes in East Hyde (Luton).

**During the months of September and October,
His Eminence was represented by:**

Archimandrite Ephrem Lash at an 'At Home for Irina von Schlippe' (18/10);
 Archimandrite Damianos Constantinou at the Private View of the Open Art Exhibition by Greek-Cypriots in the United Kingdom (16/9) and at the (Finchley & Barnet) Greek Women's Philanthropic Association's Dinner & Dance (17/10);
 Archimandrite Christodoulos Persopoulos at an exhibition of photographs at Southwark's Anglican cathedral concerning Tur Abdin (27/9);
 Archimandrite Vassilios Papavassiliou at the British Museum's 'Ancient Cyprus Study Day' (9/10);
 Father Stavros Solomou at the Annual General Meeting of West London Churches Homeless Concern (16/9); &
 Deacon Meliton Oakes at the 2009 John D. Criticos prize presentation, held in Athens (7/10).

*Scenes from the Consecration of the Church
of the Holy Apostles Leyland (2 & 3.10.2010).*

Scene from the ordination of James Higgs to the diaconate.

Archbishop Gregorios congratulating Fr. Christodoulos Fyles, priest-in-charge of Leyland.